

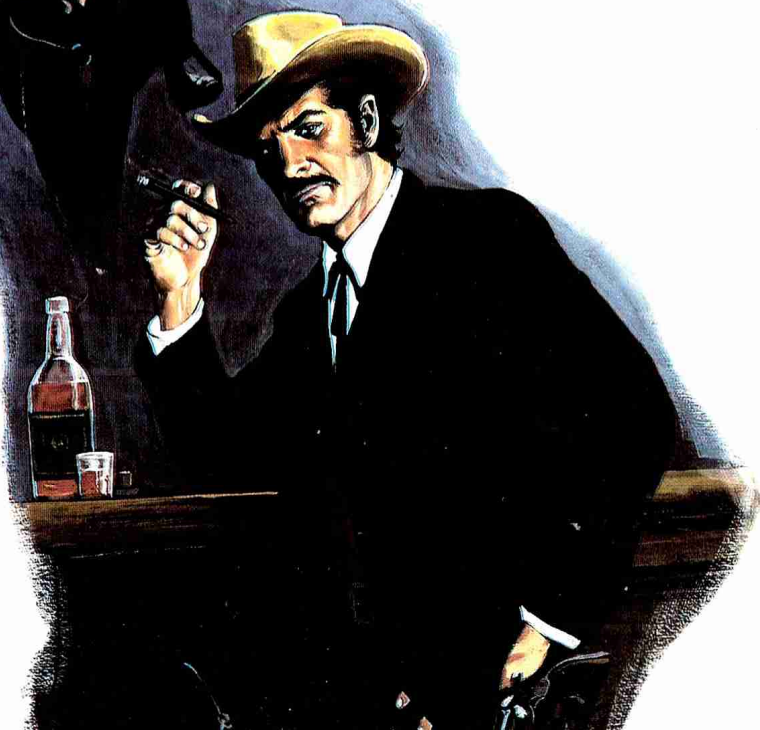
**DŽEK
SLEJD**

**BROJ
96**

ŠEJN

**CENA
300 DINARA**
**EDICIJA
DOK
HOLIDEJ
VANREDAN
BROJ**

BRANČ LEPIH ŽENA

★ **SEJN** ★

BROJ 96

DŽEK SLEJD

RANČ LEPIH ŽENA

NIŠRO FORUM-OUR MARKETPRINT

EDICIJA VESTERN ROMANA

ŠEJN

Broj 96

Glavni i odgovorni urednik:

Slavko DRAGINČIĆ

Urednik:

Zorka CIRIĆ

Naslov originala:

Jack Slade

RANCH OF BEAUTIFUL WOMEN

Recenzija:

Miloš SIMIĆ

Prevod i adaptacija:

Miloš SIMIĆ

Lektor:

Olivera ŠIJACKI

Tehnički urednik:

Lajoš ILEŠ

Naslovna strana:

Ferenc BARAT

Korektori:

Marija BURANJI

Irena GALAMBOŠ

Štampa: 30. IV 1987.

Tržište: 16. V 1987.

Izdaje i štampa NIŠRO FORUM — OOUR MARKETPRINT, Novi
Sad, Vojvođe Mišića 1. Glavni i odgovorni urednik: Slavko DR-
GINČIĆ. Urednik: Zorka CIRIĆ. Naslov originala: Jack Slade —
RANCH OF BEAUTIFUL WOMEN.
Copyright: 1976. by Towe Publications INC, prema ugovoru sa GPA
iz Minhena.

Sva prava se zadržavaju, uključujući i prava na reprodukovanje
ove knjige u celini, ili delimično, ili na bilo koji drugi način.
Oslobodeno osnovnog poreza na promet, mišljenjem Pokrajinskog
sekretarijata za obrazovanje, nauku i kulturu SAP Vojvodine, broj
413-12/79. od 28. II 1979. godine.

Na železničkoj stanici u Čaningu vrištanje nekog konja nadjačao je glasove.

Neki crnac iskočio je iz poslednjeg vagona i pao ispred rampe za utovar robe.

— Hej, Dženase! — doviknu neki snažni Irac. — Otkad te konji bacaju u prašinu?

Crnac odmahnu glavom. Otresao je prašinu sa pantalona.

— To nije konj — odgovorio je promuklim glasom. — To je pravi davo. Hteo je da me ubije. To sam video iz njegovih prokletih očiju.

Irac se nasmejao. Pritrčao je rampi i ubrzo ušao u vagon.

Napolju se već bilo okupilo više ljudi koji su radoznalo čekali da li će on uspeti da savlada tog đavolskog konja i da ga izvede napolje.

Udarci kopita životinje odjekivali su stanicom.

Jedan visoki čovek širokih ramena probio se kroz gomilu ljudi koji su tu stajali. Neki su protestovali, ali su brzo ućutali kada su videli namrgođeno lice snažnog čoveka.

Visoki čovek je stao pored rampe. Njegove ruke bile su naslonjene na kukove. Desnica je bila jako blizu drške revolvera.

Ljudi su osetili da je ovaj čovek opasan i povukli se nazad.

Crnac je čučao pored rampe. Njegove usne počele su da drhte kada ga je visoki čovek pogledao.

U vagonu je nastao tresak.

Ubrzo se pojavio Irac. Posrtao je.

Njegova ruka mašila se revolvera.

— Ubiću tu životinju! — riknu on besno. — Sto mu gro-mova, pa to nije normalan konj, to je...

— Vratite taj top u fufrolu! — prekide ga visoki snažni čovek. — Inače, može se lako dogoditi da vi dobijete kuglu!

Irac zabaci glavu unazad. Njegove oči se suziše. Bio je besan kao ris. Doduše, video je da čovek koji mu je zapretio nema revolver u ruci.

— Niko me neće sprečiti da upucam tu prokletu ragu! — viknu on besno. U njegovim očima sevnule su munje koje su opomenule visokog čoveka da tu vreba neka opasnost. Međutim, izgleda da Irac ipak nije bio tako opasan.

— Pokušaj, ridokosi — reče visoki čovek.

Snažni Irac je oklevao. Osetio je da visoki čovek ne govori prazne reči.

— Hoćete li možda vi da izvedete prokletu ragu iz vagona? — upita on.

— Svakako da hoću — odgovori visoki čovek. — Siđite vi dole sa rampe. — Njegov pogled bio je sada uperen u Crnca čija je desna ruka bila naslonjena na njegov vrat.

— Spusti tu ruku, crni! — naredi visoki čovek strogim glasom.

Crnac se trgao kao da ga je bič ošinuo. Njegova ruka se spustila. Ubrzo je nestao u gomili.

Tek tada se visoki čovek obratio Ircu, koji je kao ukopan stajao na rampi.

— Gubite se odatle, ridokosi!

Irac se borio sa samim sobom. Nije mu se dopalo što mu neko ovde pred ljudima komanduje, ali je pomislio na to da će biti vremena da se obračuna s ovim nitkovom. Sada je nestrpljivo čekao da vidi da li će stranac uspeti da izvede napolje tog đavolskog konja koji je polomio polovinu vagona. Vratio je revolver u futrolu i skočio sa rampe.

U međuvremenu se okupilo još više ljudi ispred vagona. Većina njih bili su putnici, koji su došli vozom iz Denvera.

Visoki čovek nije obraćao pažnju na ljude. Mirnim korakom ušao je on u vagon.

Pastuv je počeo ponovo da besni, ali se posle nekoliko trenutaka smirio i snažni Irac skoro da nije mogao da veruje svojim očima kada je vatreni ridan bez otpora dozvolio da ga visoki čovek vodi niz rampu. Oči konja su još uvek bile nemirne, ali nije trzao uzde.

Dole pored rampe visoki čovek je stao i obratio se Ircu.

— Da li vi znate čiji je ovaj konj, ridokosi? — upita on. Irac odmahnu glavom.

— Da li si čuo za Lornu Alison?

Irac je stajao ukočen kao da ga je grom pogodio. Njegovo široko, pegavo lice prebledelo je kao krpa. Otvorio je usta da nešto kaže. Međutim, nije izustio ni reč.

Stranac se osmehnuo. On je znao da je prezime Alison opasno kao kugla iz revolvera. Riza Alison je bio gazda Čaninga, a Čaning je bio glavni grad carstva goveda koje se širilo od Teksasa pored granice prema Nju Meksiku preko sedam oblasti.

XIT ranč je bio gospodar grada i mnogih drugih mesta u jednoj oblasti koja obuhvata više od tri miliona akra. Riza Alison je bio upravnik.

— Vi treba da mi pokažete gde se nalazi ranč misiz Alison, ridokosi — kazao je visoki čovek. — U tom slučaju ću ja možda da zaboravim da ste hteli da ubijete konja misiz Alison.

Visoki čovek je primetio kako bivolsko telo Irca trese groznica. Pocrvaneo je, a zatim prebledelo.

Pritrčao je visokom strancu i viknuo piskavim glasom:

— Podite za mnom, prokleti stranče! Međutim, pre toga zatvorite tu poganu njušku ako ne želite da vam je ja zapušim.

Stranac se pravio kao da nije čuo pretnju. Pošao je polako za Ircem.

Krenuli su jednom uskom ulicom. Probijao je sebi put između radoznalaca.

Riđan frknu besno i uspravi se na zadnje noge, pošto nije podnosio ljude.

Sada ga je Irac vodio kroz grad. Šejn je na sve strane mogao da primeti ispisana slova: XIT. Iza tih slova stajao je kapital od jednog tuceta milionera u Čikagu, ali stvarni vladar ove zemlje bio je Riza Alison. Za njega se pričalo da nije prodavao samo stoku i zemlju, već i žene, decu i revolvere.

Ostavili su glavnu ulicu iza sebe i dospeli do jednog poseda koji je bio obrastao jabukama.

Jedan mali brižljivo okrečeni plot delio je posed od ulice. Iza stabala jabuka Šejn je video neku kuću sa velikom verandom.

Pogledao je Irca.

— Tamo stanuje misiz Alison? — upita on nepoverljivo.

Irac odmahnu glavom.

— To je ured XIT-ranča — objasni on Šejnu. — Tamo će vam reći da li mister i misiz Alison žele da vas prime.

Visoki čovek je bio ljut.

— Ti, prokleto šupljoglavo kopile! — izusti on.

Bivolski Irac se ukočio. Njegovo strahopoštovanje koje je izgleda imao od Rize Alisona, odjednom kao da je vetar duvao.

— Imaš peganu njušku, stranče! — viknu on divlje. — Naučiću ja tebe pameti kada budeš predao konja misiz Alison. Čarli O'Banion ne dozvoljava da ga neko naziva kopile. To se dosad niko nije usudio!

Šuplju glavu nije pomenuo, pomisli visoki čovek i odvrati:

— Čaning nije tako veliko mesto da bi trebalo da se bojimo da jedan drugog nećemo sresti.

— I, šta treba da se napiše na tvom drvenom krstu, kada već razgovaramo o tome? — upita O'Banion.

Šejn se isceri.

— Napiši, reče on:

„Ovde počiva glupavi O'Banion, koji se, precenivši sebe, upustio u borbu sa Šejnom”.

Irac nakrivi glavu. Po njemu se videlo da ime Šejn nije čuo prvi put, ali osim Rize Alisona izgleda da se on nije bojao nikoga na ovom svetu.

„Vels Fargo — Šejn?” — upita on vrebaajući.

Šejn se isceri. Podigao je ramena i ponovo ih spustio. Bio je naviknut da se njegovo ime dovodi u vezu sa „Vels Fargom”, mađa je on odavno bio sklopio mir s tim društvom. Ponekad je neki maršal izvadio jednu požutelu poternicu, jer je mislio da može da naplati nagradu koju je ranije raspisala firma „Vels Fargo”.

Čarli O'Banion je očigledno čuo i za to.

— Koliko dolara se dobija za tvoju glavu, Šejne? — upita on i isceri se.

Šejn, koji je riđana bio vezao za plot i već stavio ruku na kapiju, okrenuo je glavu i pogledao O'Baniona svojim prodornim očima.

— Najedan dolar, riđokosi. Samo komad olova.

Način na koji je kancelarija XIT ranča bila nameštena, oduševila je Šejna.

Jedna tezga od poliranog mahagonija delila je prostoriju na dva dela. Na zadnjem zidu nalazila su se dvojna vrata takode od mahagonija, koja su dopirala do tavanice, a između njih jedna lakirana dvokrilna vrata sa gvozdenim obručem. Bez sumnje to je bio trezor.

U jednoj polovini prostorije ispred vrata nalazila su se tri stola pravilno raspoređena.

Za jednim od njih sedeo je neki sitan čovečuljak sa cvikrom na nosu. On je očigledno mislio da svet ne može bez njegovog rada, sudeći prema njegovom krutom držanju.

Za ostala dva stola sedele su mlade dame. One su na sebi imale visoko zakopčane bluze od svile i očigledno uske steznike.

U ovoj prostoriji vladali su čistoća i red.

Šejn je morao da se osmehne kada je primetio da se žene nisu usuđile da podignu glavu da bi videle stranca. On je namignuo jednoj od njih kada mu je krajičkom oka dobacila radoznali pogled.

Odmah je sagla glavu dublje iznad papira. Šejn je video kako je rumenilo stiglo čak do njenog vrata. Možda je iz njegovog pogleda pročitala neku posebnu Šejnovu želju.

Neupadljivi čovečuljak sklopi razdraženo kožnu torbu na svom stolu, namesu svoju kragnu, nakašlja se i okrete glavu prema posetiocu. Preko ivice svoga cvikera posmatrao je on Šejna. Izgleda da je došao do zaključka da taj čovek nije važan za XIT ranč.

Odrekao se toga da ustane.

— Šta želite, ser? — upita on.

To „ser” je suviše dugo držao u ustima, a to se unekoliko nije dopalo Šejnu.

— Dobro jutro, moje dame — reče on glasno i isceri se kada su dve devojke sa loknicama podigle glave i pogledale ga svojim plavim očima. Jedna, ona koja je Šejna ranje gledala krajičkom oka nije mogla da se uzdrži i tiho se smejala.

Šejn je čuo kako čovečuljak teško diše. Video je kako mu je od straha pao cviker.

Pre nego što je mogao da protestuje, oglasio se Šejn.

— Ja sam se dogovorio sa misiz Alison, moje dame — rekao je on. Rekli su mi da mi vi možete opisati put do njene kuće.

Čovečuljak je gurnuo svoju stolicu nazad. Zatim je sa nekoliko sitnih koraka krenuo kroz prostoriju, stao iza tezge s druge strane i zaklonio Šejnu pogled na dve dame koje su, kako je Šejn primetio, imale šta da ponude.

Šejn se naže preko tezge i pomeri čovečuljka u stranu. Pogledao je oštro patuljka koji je porveneo do ušiju.

— Gde vam je učtivost, mister — rekao je Šejn prekorno. — Zai vas u nedeljnoj školi nisu naučili da se razgovor sa damama ne prekida, sem ako to neko od vas traži?

Čovečuljak je pokušavao da dođe do vazduha kao riba na suvom.

— Pa, moje dame — reče Šejn ljubazno — možete li mi pomoći?

Mala sa kestenjastom kosom i zelenkastim očima otvorila je svoja lepa usta u obliku srca. Međutim, ljutiti pogled čoveka je učinio da ih opet zatvori. On se pribrao.

— Vi! — Vi kauboju — izusti on. Očigledno mu nije pala na pamet neka druga ružnija reč. — Misiz Alison nikada ne bi primila nekog lutajućeg skitnicu!

Bio je čas plav čas crven u licu kada je Šejn naslonio laktove na tezgu i povukao se tri koraka nazad. Možda je shvatio da je u svom gnevu preterao i da će imati grdne teškoće ako je tvrdnje divljeg čoveka iza tezge tačno.

— Šta želite od misiz Alison? — upita on brzo kao da je želeo da povrati svoju uvredu.

Šejn se odlučio da mu pruži šansu.

— Treba da odvedem jednog konja koga je kupila u Denveru — odvrati on ljubazno.

Obrve čovečuljka se podigoše. Bio je uplašen.

On je znači obavestjen, pomisli Šejn.

— Jednog ridana? — upita čovečuljak malodušno.

Šejn potvrdno klimnu glavom.

— Ridana.

Ruke čovečuljka lepršale su kao leptirova krila. Njegove sitne oči kao da nisu znale gde da se sakriju.

— Oh, ser! — reče on tiho. — Zašto to niste odmah rekli?

— Zato što sam mislio da se ovde u kancelariji postupa pristojno prema onima koji u nju uđu — odvrati Šejn. — Zahvalite predusretljivosti ove dve dame, ako želite da zaboravim vaše ponašanje.

— Oh, ser! — prošaputa on. U njemu se javio tračak nade. — Mogu li ja lično da vas otpratim do hacijende?

Šejn odmahnu glavom. Njegove oči tražile su kontakt sa očima devojke sa kestenjastom kosom.

— Dame sigurno znaju put do hacijende, zar ne? — upita on.

Devojke revnosno klimnuše glavom.

Šejn pruži ruku prema onoj sa kestenjastom kosom.

— Voleo bih da me ona odvede do hacijende.

Čovečuljak nije uspeo da zatvori usta.

— Vrlo ste ljubazni — kazao mu je Šejn. Prišao je do devojke i pružio joj ruku.

Ona se osmehnu i ustade.

— Rado bih vam pomogla ako mister Kracke to dozvoli — kazala je ona glasom koji je vibrirao.

Mister Kracke je gutao pljuvačku. Njegova adamova jabučica je skakala gore-dole.

— Mis Geriti! — stenjao je on. — Šta će mister Alison...

Ona ga je prekinula i za trenutak je njen osmeh postao hladan.

— Ja ću vam samo učiniti jednu uslugu, mister Kracke —

reče ona. — Vi dobro znate kako misiz Alson reaguje kada se ne slušaju njena naređenja.

Mister Kracke je tiho stenjao i Šejn pomisli između kakva dva žrvnja se nalazi ovaj čovek. Međutim, moraće da se odluči za jednu stvar. Ili će dozvoliti, ili neće. Trećeg nema.

— Dodite, ser, mister... — reče ona.

— Zovem se Šejn — odvrati on i osmehnu se.

Ona odgovori na osmeh.

— Narediću da se upregnu kola i odvešću vas kod misiz Alison.

Šejn klimnu glavom. U njenim očima primetio je vatru. Ličilo je to na obećanje. Međutim, u ovom trenutku to nije moralo biti tačno.

Odlučio je da bude oprezniji, mada je znao da će mu teško pasti da joj se odupre, pogotovu kada ga je okrznila svojim grudima. Bio je to znak da ga želi.

III

Šejn nije bio nimalo iznenađen kada je ona posle nekoliko milja izvan grada zaustavila mali bugi, za koji su bili vezali ridana, okrenula prema jednom udubljenju u zemlji koje je bilo obraslo pamukovim drvetom.

On je jasno osetio da ga ona sve više i više želi. Osmeh nije bio onaj koji je na svojim usnama imala bojažljiva devojka iz kancelarije već otvoren poziv jedne žene kojoj nije bilo ništa preče od muškarca.

Šejn je primetio da je ovo mesto bilo često posećivano. Stari tragovi točkova i otisci kopita jasno su govorili da se radi o mestu koje kao da je bilo stvoreno za tajne sastanke.

On nije imao ništa protiv da napravi pauzu sa mis Geriti i da uživa u onome što mu ona tako otvoreno nudi. Misiz Alison može još dva sata da čeka svog ridana.

— Kako vam se dopada ovo mesto? — upita mis Geriti sa sjajem u očima.

— Za ono šta vi nameravate da uradite sa mnom ono je idealno — odvrati Šejn.

Nije bila uvredena. Verovatno je bila čak radosna što je tako lako osvojila visokog čoveka i zbog čega ga je dovela ovde.

Prišla mu je blizu. Njene ruke igrale su se sa dugmadima njegove košulje. Jednim kratkim, ljupkim pokretom pomerila je pramen kestenjaste kose sa čela i podigla svoje lice prema njemu.

— Šta još čekaš, visoki čoveče? — upita ona glasom koji je treperio i u kome se osećala žudnja.

Šejn je uzeo njenu glavu u svoje ruke, sagnuo se i poljubio je. Zatim su njegove ruke klizile preko njenih leđa sve niže i niže.

Uzdahnula je.

Šejnove ruke krenule su opet na gore i zaustavile se na grudima koje, čvrste i krupne, kao da su procvetale u kariranoj bluzi koju je imala na sebi.

Tiho je kriknula i pala nazad u travu. Povukla je i njega za sobom.

Šejn više nije mogao da ostane hladan mada je bio odlučio da ostane takav.

Negde u dubini njegove svesti vrzmala se misao koja ga je opominjala da mora biti oprezan. Njih doduše ovde u udubljenju u zemlji niko ne može videti, ali zato ni oni ne mogu videti nikoga ako im se bude približavao.

Toplina njenog tela koje je tako zavodnički mamilo učinila je da zaboravi na opasnost.

Otkopčao je njenu bluzu, poljubio njene čvrste okrugle grudi i ona mu je pomogla dok je skidao njene pantalone za jahanje.

Uvijala se kao zmiya i sekundu kasnije ležala je ona ispred njega, onakva kakvu je bog stvorio. Njena koža bila je glatka i braon boje. To je moglo biti samo od sunčanja. Šejn se pitao, da li je boju dobila ovde u ovom udubljenju.

Bila je nezasita i Šejn je već pomislio da će on biti taj koji će morati da prekinu njenu ljubavnu igru, kada se prevrnula u stranu i njegove ruke stavila na svoje grudi.

— Oh, Šejne — dahtala je ona. — Znala sam već onda kada sam te ugledala u kancelariji! Ti si čovek za kojim jedna žena čezne celog života!

Nije hteo da joj protivureči. Uostalom, ona je bila žena i može bolje da oceni od njega. Verovatno je očekivala da će on vratiti kompliment. Međutim, on nije rekao ništa.

Njegova čula su se odvojila i već bila na oprezi.

Neki jedva čujan šum nalik na onaj kada čizme gaze kroz pesak, dopro je do njegovog uha. To ga je vratilo u stvarnost.

Odvojio je ruke od nje i pre nego što je tiho škljocanje revolvera prekinulo tišinu prirode, znao je da je napravio grešku koja ga može koštati života.

Njegova glava se okrete nazad. Sitne, vodnjikave oči gledale su u njega sa nekog pegavog lica koje se cerilo. Nekoliko inča niže vrebala je tamna cev revolvera, koja je bila uperena baš u njegov goli trbuh.

Ridokosi se smejaao gromoglasno.

— Nemaš pojma koliko je to veselo gledati nekoga u ljubavnoj igri. Šejne — kikotao se on. — Nije trebalo da mi kažeš svoje ime. Kada sam te video da odlaziš sa droljom, odmah sam znao da će tvoja pamet završiti u gaćama.

Šejn polako ustade. Držao je ruke tako da Irac ne pomisli da će se sručiti na svoje oružje koje je ležalo pored njegovog odela u travi. Pogledao je ženino lice koje se iskrivilo u grimasu. Izgleda da joj nije smetalo to što je gleda голу, nego je bila ogorčena na reč koju je on izgovorio.

— Šta hoćeš od nas O'Banione? — upita Šejn mirno. — Ako voliš uzbudljive stvari, imao si zadovoljstvo da ih vidiš. Spusti, dakle, svoje topove i ispaži.

Irac odmahnu glavom.

— Zaboravljaš otvoreni račun od jutros. Ne dozvoljavam da me vredi revolveraš skitnica.

Šejnov glas je postao oštriji.

— Još imaš vremena da uhvatiš maglu, a da ti se ništa ne dogodi, O'Banione...

Još dok je govorio, osetio je kako mu se kosa na vratu nakostrešila. Iznenada mu je bilo jasno da prava opasnost po njega ne dolazi od O'Banionovog „remingtona“.

Brzo je pogledao ženu koja je još uvek čučala na zemlji i držala desnu ruku pored svoje odeće. Pogled njenih očiju koje su sada bile tamnozelenene bio je ukočen i uperen prema Ircu koji se približavao kao mačak posle pojedene kaše.

Šejn nije znao da li je to neki šum ili samo slutnja koja ga je naterala da krene u akciju.

Jednim pravim panterским skokom bacio se on napred na svoj pojas sa revolverom, munjevitim trzajem izvadio je „remington“ i prevrnuo se na tlu. Krajičkom oka video je kratak blesak na suncu i čuo tihi parajućii zvuk kojim je tanko, dugačko sečivo zaparalo njegov pojas.

Pucanj prasnu skoro istovremeno sa uzvikom O'Baniona. Šejn je još uvek mislio da to nije bio revolver Irca iz koga je ispaljen metak. Tada je primetio tamnu senku iza jednog drveta.

Stegao je „remington“ u svojoj desnoj ruci i kada je nož sa uskim sečivom izleteo iz ruke crnog čoveka, Šejn je pucao i odmah se bacio u stranu.

Nož ga ponovo za dlaku nije pogodio. Njegova kugla je međutim pogodila.

Crnac, koga je Šejn video u Čaningu pored vagona za ko-nje, stajao je klateći se pored drveta sa razrogačenim očima i držao se obema rukama za drvo.

Šejn je primetio da taj čovek ne može biti opasan po njega. Kugla mu se zabila duboko u grudii.

On je okrenuo glavu i video Čarlija O'Baniona kako kleči u travi sa rukama ispruženim ispred sebe kao da se brani. Njegovo pegavo lice bilo je blede kao okrećeni zid. Njegove sitne, vodnjikave oči gledale su ukoćeno u cev revolvera, koji je mis Geriti upravo upotrebila.

Prema hladnom izrazu njenih zelenih očiju Šejn je video da ona svakog trenutka po drugi put može pritisnuti obarač. Sa nekoliko brzih koraka našao se on pored nje i gurnuo njene ruke prema tlu.

Priznula je kao divlja prerijska mačka i skočila nazad.

— Naezvaao me je droljom! — ciknula je ona prodornim glasom. — Zato ću uputiti jednu kuglu u njegovu glupavu lobanju!

Šejn je video krv koja je curila iz O'Banionove desne ruke i odmahnuo glavom. Bio je iznenađen da je ta žena uspela da pogodi O'Baniona pre nego što je on uspeo da puca. Međutim, verovatno Irac nije hteo da puca na ženu.

Šejn pride Ircu i podiže njegov „remington“ koji se nalazio ispred njegovih nogu. Zatim je prišao svome odeću i počeo da se oblači. Za sve to vreme nije ispuštao iz vida Irca i Crnca, ali, obojica su izgleda bili suviše iznenađeni i zbunjeni da bi nešto preduzeli.

Žena je još malo oklevala. Međutim, uskoro je i ona počela da se oblači.

Kada su oboje bili obučeni žena je prišla Ircu i prosiktala nekoliko reč, koje Šejn nije razumeo.

— Ti ćeš se postarati o Crncu — reče Šejn njemu. — Odvedi ga kod doktora u Čaningu.

Irac klimnu glavom. Za sve to vreme nije odvrćao pogled od žene, kao da se bojao da će ona ponovo pucati na njega.

— I još nešto. O'Baniene — nastavio je Šejn. — Ne želim da se ikada više ti ili Crnac pojavite pred mojim očima. Meni je svejedno gde se vi zadržavate, međutim, kada me budete videli, podvite rep i isparite iz moje blizine, što brže možete. Jeste li razumeli?

Irac klimnu glavom.

Šejn pređe na drugu stranu kod Crnca.

— Zdravo, Crni — reče on hladno. — Ti je trebalo da uzmeš konja i nestaneš kada si me video u Čaningu.

Oči Crnca su se iskolačile. Kao da su htele da izađu iz očnih duplji.

— Ja .. ja sam mislio da ćeš me odati maršalu...

Šejn odmahnu glavom.

— To ti sam moraš da središ zato što si ubio svoga brata i svoju ženu — odvrati on. — Međutim, ubuduće mi se sklanjaj s puta, jesi li razumeo?

Crnac je hteo da kaže još nešto, ali nije uspeo da izusti nijednu reč. Izenada je zakolutao očima i trgao se.

Šejn se pope na sedište bagija gde je mis Geriti već sedela. Uzeo je uzde u ruke i poterao konja iz udubljenja, a da se nijednom nije okrenuo nazad.

Čekali su izvesno vreme.

Mis Geriti je bila ta koja je prva progovorila.

— Trebalo je da mi dozvoliš da ubijem tog nitkova — kazala je ona tiho.

— Samo zato što te nazvao droljom?

Njene zelene oči sevnuše.

— Da' — izusti ona. — Već samo to je dovoljan razlog. A osim toga, njega je baš briga za tvoju opomenu. Jednog dana on će te sačekati u zasedi iza nekog drveta ili iza ugla neke kuće i zabiće ti kuglu u leđa.

Šejn se osmehnu.

— Ili će pričati nešto što je tebi jako neprijatno — kazao je on.

Pogledala ga je kao divlja mačka koju su uznemirili nad njenim plenom i njemu je bilo jasno da je ovom svojom primedbom pogodio u prazno.

— Mister Riza Alison? — upita on.

Tek sada se pojavilo iznenađenje u njenim zelenim očima. Za trenutak je dahala, pokušavajući da dođe do vazduha, zatim se pribrala i počela da se smeška.

— Ti si jedan prokleti kućkin sin. Šejne — kazala je ona. — Ti si, dakle, u kancelariji primetio da se Krancke boji toga da me pošalje na hacijendu, zar ne?

Šejn se iscerio. Video je kako njena lepa glavica radi, i znao je da je i ona izvukla prave zaključke.

— Misiz Alison je pre dve nedelje bila u Denveru — rekla je ona otegnutim glasom. — Čula sam da je kupila konja. Koliko je ja poznajem ona tebe neće pustiti iz svojih šapa ako te je već tamo u Denveru videla.

Šejn se tiho nasmeja:

— Ovog puta si pucala u prazno — reče on. — Ja samo činim uslugu jednom svom prijatelju i vodim jednog konja iz Denvera u Čaning. Ništa više i ništa manje.

Ona napući usne.

— Ja sam mislila da si ti nešto bolje od trčkarala — kazala je ona.

— I trčkarala ponekad imaju neke svoje kvalitete — kazao je on i privukao je sebi.

Ona se nasmejala i odgurnula ga od sebe.

— Prestani, Šejne! — reče ona i pokaza rukom napred. — Tamo je hacijenda. Upoznaj se prvo sa Lornom Alison. Ja verujem da ni ona neće dugo da ti se odupire, isto kao i ja. Ako hoćeš da mi učiniš uslugu onda odbegni s njom. Ali, u tom slučaju, moraš da bežiš do Aljaske ako ne želiš da padneš šaka Rizi Alisonu. On je čovek koji teško prepušta drugome ono što je njegovo.

— Znam — nasmeja se Šejn. — On je sušta suprotnost od toga. On je čovek koji rado uzima ono što nije njegovo.

— Kaži mu to i ti si mrtav čovek, Šejne — objasni mu ona. — I, ja moram iskreno da priznam da bi bila šteta izgubiti takvog čoveka kao što si ti.

IV

Hacijenda je bila jedna kuća kojoj bi više odgovaralo da se nalazi na obali Misisipija nego ovde na prašnjavom severu Teksas Penhendla. Šejn je očekivao da će naići na zgradu u španskom stilu, međutim, kada je prošao kroz kapiju, koju su čuvala četvorica teško naoružanih stražara, naslutio je kakav je tip čoveka taj Riza Alison. On se samo nadao da su podaci koje je dobio od Sedme brigade tačni.

U saopštenju je rečeno da je Riza Alison grub, ali pravedan čovek. Da živi u jednoj raskošnoj kući kao što je ova, pored rasne žene drži i ljubavnicu i tvrd je poslovan čovek koji zna da iskoristi svoje prednosti.

Šejn je imao iskustva sa ljudima kakav je Riza Alison, ali bio je sklon tome da malo poveruje u opis Rize Alisona koji mu je dala Sedma brigada.

— Ne — reče mis Geriti brzo kada je Šejn poterao bagi na veliku kapiju koja je vodila do predvorja sa grčkim stubovima. — To je kapija za goste. Mi moramo da vozimo desno s one strane iza kuće!

Šejn podiže obrve. Za trenutak se u njemu pojavio prkos. Ipak, zatim se predomislio. Pomislio je na to da se ne isplati da pravi neprilike. Slegao je ramenima.

Kada je okrenuo bagi video je sa drugog ugla kuće dva

čoveka kako trče prema njima. U rukama su imali skraćene sačmarice. Stali su kad su videli da je Šejn okrenuo mala kola i poterao ih tamo gde im je mesto.

Šejn se okrete prema mis Geriti.

— Dolaziš li često ovde? — upita on.

Ona steže usne. On je primetio kako je patila što mora da se vozi iza kuće. Ona očigledno nije bila žena koja rado igra podređenu ulogu.

— Ponekad moram da dodem ovamo kada Riza Alison ima da diktira nešto važno — reče ona tiho.

Šejn se zamisli.

— A, šta ti diktira? — upita.

— Molim te, mi moramo ponovo da pređemo na „vi“, mister Šejne — opomenu ga ona tiho. — Ne volim da mister Alison donese pogrešan zaključak.

— Pravi — reče Šejn.

— Kako? — upita ona i ne pogledavši ga.

— Ako mister Alison sazna da smo mi bili u onom udubljenju, onda mu neće biti teško da zaključi šta smo mi tamo radili — objasni joj Šejn.

— Oh... — reče ona.

Zatim se zagledala u priliku koja je kroz otvorena vrata ušla u dvorište i pogledala u njih.

Šejn je pogledao napred. Suzio je nešto malo pogled.

Ipak, nije se prevario. Žena koja ih je čekala gordo uzdignute glave bila mu je poznata. Negde je morao videti.

Poterao je bagi prema njoj i zaustavio je konje tek kada je bio pored nje.

Gipkim skokom vinuo se on sa kočijaševog sedišta i našao se na zemlji. Skinuo je šešir.

— Misiz Alison? — upita on.

Ona je samo kratko klimnula glavom.

Njen pogled bio je uperen u ridanu koji je bio vezan za bagi i frkćući podigao glavu.

Sto mu gromova, pomisli Šejn. To mu se nikad dosad nije dogodilo. Jedna žena se više interesuje za konja nego za mene!

Prišla je ridanu i htela je da ga uhvati za uzdu.

Konj zarza i podiže prednje noge uvis. Mahao je njima kroz vazduh.

Uplašena žena je ustuknula nekoliko koraka nazad. Bila se preopala.

— Šta ste mu uradili? — upita ona oštro. — U Denveru je pastuv bio miran kao jagnje!

Njene tamne oči su sevale.

On se divio lepo izvajanim crtama njenog lica. Gustu crnu kosu bila je vezala pozadi. Na sebi je imala kostim od divlje kože sa suknjom za jahanje. Bolero jaknica visila je prilično ravno preko njenih grudi i Šejn je odjednom znao zašto je mister Riza Alison tražio nešto malo promene i tako često razbijao monotoniju bračnog života. Utehu je nalazio kod mis Geriti. Uostalom, on je kod žena voleo baš to što je mis Geriti mogla da pruži.

— Konj je malo nervozan od duge vožnje železnicom, a i

zbog nove okoline — odgovorio je Šejn mirno. — Ja ću malo jahati na njemu unaokolo i on će onda biti mirniji.

Pocrvenela je.

— Vi nećete više ni pipnuti ridana! — viknu ona.

Šejn se osmehnu.

— Onda će biti problema — objasni on.

Ona je nervozno mahnula malim bičem koji je držala u desnoj ruci. Šejnu se učinilo da bi njime najradije udarila njega.

Njena ruka s bičem pružila se napred. Pokazala je prema mis Geriti koja je još uvek ukrućeno sedela na kočijaševom sedištu.

— Šta ona traži ovde? — upita.

Šejn je pogleda.

— Mis Geriti je bila tako dobra i pokazala mi put do hacijende — objasni on.

Pogled u kome je bilo prilično mnogo prostakluka, presekao je mis Geriti, koja je kuvala od besa.

— Ja se nadam da ste vi pri tom došli na njen račun, mister — odvrati ona.

Mis Geriti je bila na ivici da eksplodira, kada je u dvorište ušao jedan čovek. On je bio za pola glave niži od žene u kostimu od kože, ali njegov vitak struk, gipki stas i gospodski izraz lica govorili su Šejnu da to može biti samo Riza Alison.

Mis Geriti se spremila da ide. Njene krupne zelene oči, kao da su tražile pomoć.

Riza Alison joj kratko klimnu glavom i reče hladno:

— Idite u kuću, mis Geriti. Kada ste već ovde može vam Džimison izdiktirati nekoliko pisama koja je trebalo da budu napisana još pre nekoliko dana. Džimison čeka u mojoj sobi.

Zatim se okrenuo od nje i njegovu suprugu. Posmatrao je ridana i klimnuo glavom.

— Lepa životinja — reče on. — Ti si zaista dobro uložila novac.

Šejn je video da je više ništa ne može smiriti. U njenim očima nalazio se otrov. Bič u njenoj ruci pruži se prema Šejnu.

— Ovaj čovek je pokvario konja! — prosikta ona besno. — U Denveru je bio miran kao jagnje, a sada je nasrnuo na mene.

Sitne prodorne oči Rize Alisona su se tek sada svesno zagledale u Šejna.

Ne prekidajući posmatranje, obratio se on svojoj ženi.

— Ti si nepravedna prema tom čoveku, draga — reče on. — Nepoznata okolina je zbunila životinju. Za nekoliko dana on će se naviknuti na nas i biće opet kao i ranije.

Njoj se nije dopalo to što joj njen suprug protivreči i što je ne podržava.

— Niko osim Jorga neće ni pipnuti konja! — viknu ona. — U njegovo sedlo se ne sme sesti niko osim mene!

Šejn se osmehnu.

— Za to je već suviše kasno, misiz Alison — reče on. — Pastuv nije dovoljno jahan. On će slušati samo onoga ko ima tvrdu ruku.

Ona je čekala da njen suprug očita lekciju Šejnu, ali pošto

se to nije dogodilo okrenula se odjednom natrag i nestala kroz vrata kroz koja je i mis Geriti pre nekoliko minuta ušla u kuću.

Riza Alison je sačekao dok se ona više nije videla. Zatim je prišao ridanu, uhvatio ga za uzdu i potapšao ga drugom rukom.

Začudo, ridan je ostao miran. Samo je tiho rzao i udarao levom prednjom kopitom po tlu.

— Vi ste Šejn? — upita Riza Alison tiho.

Šejn klimnu glavom.

— Vi znate da ja imam izvesne probleme — nastavio je Riza Alison.

— Dva od njih sam već video — reče Šejn i isceri se.

Glava Rize Alisona se trže kao da mu je Šejn zabio cev svoga revolvera u rebra.

— Moja žena i mis Geriti, pravite loše viceve, mister Šejne — izusti on oštro. — Ako želite živi da odete sa XIT ranča onda ni u snu da vam nije palo na pamet da ispružite prste ni prema jednoj ni prema drugoj! Jeste li razumeli?

— Postoji čitava gomila drugih žena — odvrati Šejn hladno. — A osim toga, ja više volim plavuše.

Alison mu nije verovao. Šejn je to primetio po njegovom nepoverljivom pogledu.

— Ne smete me smatrati ludim, Šejne! — viknu on. — Vi treba da znate da sam ja čovek koji dobija tačne podatke pre nego što se upusti u saradnju s nekim. Vaša naklonost prema ženama svake vrste stoji na početku svakog dosijea koji su mi pokazali.

Šejn sleže ramenima.

— Vi to pogrešno tumačite, mister Alisone — reče on. — Ja sam samo žrtva. Nije mi stalo do toga da imam mnogo neprijatelja. A možete li zamisliti goreg neprijatelja od odbačene žene?

Jedan mišić zaigra na licu Rize Alisona. Oštrina njegovog izraza je nestala i laki osmeh pređe preko njegovog lica. Klimnuo je glavom prema ridanu i rekao: Možete li da ga ijašete?

— Sigurno — odgovorio je Šejn. — Ali, ja ne bih rado protiv izričite naredbe vaše supruge...

— Ovde naređenja izdajem samo ja — odvrati Alison. On je doviknuo nešto prema štalama i posle nekoliko sekundi pojavio se neki Meksikanac koji je za sobom vodio jednog osedlanog snažnog vranca.

— Donesi sedlo za ridana, Jorge — naredi mu Riza Alison. — Želim da izjašem sa Šejnom.

Meksikanac je pobudio Šejnovu pažnju. I kod njega je imao isto osećanje kao i kad je ugledao misiz Alison. Negde ga je morao videti ranije. Napregnuto je razmišljao, međutim, nije mogao da se seti gde.

Oči tog čoveka bile su kao komadi uglja. Nije bio viši od Rize Alisona, ali Šejn je osetio opasnost koja preti od tog malog čoveka. Verovatno je i on kao mnogi Meksikanci bio majstor na nožu. Međutim korišćeno mesto na njegovoj desnoj butini ukazivalo je i na to da on prilično dobro koristi i revolver koji je visio nisko. Šejn se nadao da neće biti povoda da se bori protiv tog čoveka.

Riđan se brzo smirio pošto mu je Šejn dozvolio da se najpre izbesni.

Riza Alison je sačekao i sada je jahao pored Šejna.

— Prema onome što sam čuo o vama i što sam čitao, vi ste prilično tvrd orah, Šejne — prekinuo je on najzad ćutanje. — Meni je potreban čovek kao što ste vi, jer XIT-ranč je u opasnosti.

Šejn lako podiže obrve. On se takođe raspitao, međutim, o nekoj opasnosti za XIT-ranč ništa nije čuo. Naprotiv, često se čulo da XIT u izboru njegovih sredstava nije baš mnogo pažljiv ako se radi o tome da poveća svoj posed. Gomila malih rančera mogla bi o tome mnoge i mnoge događaje da ispriča.

— Vlasnici ranča u Čikagu su jako uznemireni. Kao što ste možda čuli, XIT poseduje velike oblasti i u pokrajinama Lem i Hokli. Te oblasti bismo mi rado povezali sa Kern-rančom daljnjm kupovinom zemlje.

— A vlasnici neće da prodaju, zar ne? — upitao je Šejn.

Jedan oštar pogled Alisona pogodi Šejna.

— Šta vi mislite o nama, Šejne? Mi nismo banditi. Mi nudimo pristojne cene i uz to još nekadašnjim vlasnicima neraskidiv, dobro plaćen posao na XIT koji ih oslobađa svih briga za egzistenciju.

— Pa gde onda leži opasnost za XIT-ranč? — upitao je Šejn

— To ću vam objasniti. Kod Spring Lejka nalaze se još nekoliko tvrdoglavih Nemaca i jedan Komanč-melez na tri ranča koji nam brane prilaz do naših južnih poseda. Mi već dugo pregovaramo s njima, ali na žalost još se nismo približili našem cilju. Poslednjih meseci pojavila se konkurencija koja te rančeve hoće da uzme za sebe. Na žalost, oni se ne drže uobičajenog načina trgovine, nego postupaju brutalno. Jednom od Nemaca ubijena su dva sina i zapalili su mu krov nad glavom. Zatim su zapretili da će istrebiti celu njegovu porodicu ako ne pristane da proda ranč. Nedelju dana kasnije sva ta bagra je nestala i Ejs Morgan, poslovođa Labok lend kompanije pokazao je nešto kasnije ugovor o kupoprodaji koji je potpisao Nemač.

— Taj Ejs Morgan, dakle, ima prednost — reče Šejn.

— Da, ali u prvom redu ne radi se o tome. U našim oblastima u krajevima Lem i Hokli u poslednje vreme nastao je pravi pakao. Napadi i krađe stoke su sve češći. Ja sam povukao mnoge kauboje sa svih naših rančeva i poslao ih dole u Jelou Hauziz. Međutim, Ejs Morgan to radi vrlo spretno i teško ga je uhvatiti. U poslednje vreme kod mene se povećala sumnja da Morgan ima nekog potkazivača ovde kod mene koji ga obaveštava o svakom našem koraku. I tu smo kod vašeg zadatka. Želeo bih da nadmudrite Morgana. Donesite mi dokaze da on stoji iza tih napada da bih sudski mogao da ga gonim.

— A želeli biste i potkazivača koji radi za Morgana — dopuni ga Šejn.

Riza Alison klimnu glavom.

— Naročito to! — viknu on. — Daću vam punomoć da možete dobiti svaku pomoć koja vam bude potrebna. Džon Galager, moj upravnik u južnim oblastima, obavešten je o ovome. Međutim, nemojte razgovarati s njim o vašim akcijama ako to nije baš neophodno. Račune ćete polagati samo meni.

Šejn je zamišljeno gledao negde u daljinu.

Najzad je klimnuo glavom.

VI

Osećali su se toliko jakim da su ranč Komanča-meleza napali usred bela dana.

I, stvarno su bili jaki. Šejn je izbrojao jedanaest nitkova, koji su se u dvorištu malog ranča podelili na dve grupe. Sam ranč sastojao se od dve adoba kuće.

On je čučao na jednom brežuljku u meskito žbunju, koje je bilo pokriveno senkom jednog visokog drveta i gledao dole prema malim kućama koje će sledećih minuta verovatno uhvatiti plamen.

Šejn je znao da on protiv toliko nadmoćnog neprijatelja nema ni najmanju šansu. Nitkovi, čiji oblak prašine je on još iz daljine ugledao i koji je pratio već dva sata, jahali su kroz ovu zemlju kao da je Teksas samo njihov.

Šejn je odlučio da ih prati kada budu završili svoj zločinački posao ovde. Negde moraju imati neko skrovište.

Neki glas dopro je gore do njega.

— Hej, kopile! — viknu jedan od bandita. — Pokaži se! Inače ćemo zapaliti tvoju kuću i kuću tvoje skvo!

Čovek nije dobio nikakav odgovor.

Šejn je video kako je dao znak ostalima i uskoro je vrela vazduh bio ispunjen prskanjem pucnjeva.

Šejn je posmatrao kako kugle udaraju u zidove od ilovače i odvaljuju komade veličine pesnice.

Jedan od napadača trčao je pognut prema kući za stanovanje. U jednoj ruci držao je zapaljenu baklju.

Pucnjava je trajala neprekidno.

Međutim, odjednom je nadjačao neki potmuli prasak. Kao da je grom zagrmio.

Šejn u čudu podiže obrve kada je video da se čovek sa bakljom stropošta na zemlju i opružio se koliko je dug. Ostao je da leži nekoliko jardi ispred verande i nije se više micao. Bio je mrtav čovek.

Nitkovi na ranču odmah prekinuše paljbu. Verovatno su primetili, isto kao i Šejn, da je metak ispaljen iz dalekometne „bufalo“ puške i to ne iz kuće nego sa nekog od okolinih brežuljaka.

Šejn se osvrnuo unaokolo. Bio je siguran da je na suprotnoj strani male doline u kojoj je zaštićen brežuljcima ležao mali ranč i ugledao je mali oblak baruta koji se postepeno razilazio. Ocenio je da rastojanje između ranča i strelca iznosi najmanje pola milje.

Svaka čast, pomisli on. Komanč-melez je bio odličan strelac.

Voda bandita je izdavao naređenja kreštavim glasom.

Dva sledeća čoveka požurila su sa bakljama prema kući.

Šejnu je bilo jasno da Komanč-melez neće moći obojicu da obori jednim metkom iz „bufalo” puške i tog momenta odlučio je da se i on umeša u borbu.

Uzeo je svoj karabin, nanišanio kratko i pritisnuo obarač.

Oba bandita padoše na zemlju. Komanč-melez je takođe morao pucati.

Šejn je video mali oblak baruta na suprotnom brdu.

Osmehnuo se kad je pomislio na to koliko je čovek morao biti iznenađen kada je iznenađa dobio pomoć. Bar toliko iznenađen koliko i banditi dole na ranču koji su u međuvremenu izgubili tri čoveka mada nigde nisu mogli da vide protivnika.

Jedan čovek na ranču kriknuo promuklo. Šejn je video da on rukom pokazuje drvo ispod koga se on sakrio.

On je znao da će se banditi okomiti na njega, jer je on bio znatno bliže ranču od strelca sa „bufalo” puškom.

Potrčali su zajedno do svojih konja. Niko više nije mislio na to da zapali ranč.

Šejn je sadao slao kuršum za kuršumom dole prema njima. Banditi se baciše na zemlju. Međutim, trčali su dalje kada je Šejn morao da napuni pušku.

Bilo je vreme da napusti svoj zaklon i da uhvati maglu. Bilo je suviše protivnika za njega jednoga.

Šejn požuri prema meskite žbunju gde je bio vezao svoga konja. Ridan zarza. Šejn se osmehnuo kada se setio kako se misiz Alison ponašala kada se on sa Riza Alisonom vratio na hacijendu. Besnela je kao da je poludela zato što je Alison dozvolio da on jaše ridana.

— Pokloni mu konja! — vikala je ona histerično. — Ja ga više neću! Oh, ti si tako prost!

Nije nedostajalo mnogo, pa da izudara svoga rođenog muža bičem koji je nosila za pojasom.

Šejn je video pogled koji je Riza Alison dobacio svojoj ženi i nešto hladno prošlo je niz njegovih leđa.

Međutim, on je izvukao neku korist od njihove svađe. Riza Alison mu je stvarno dao ridana na poklon. Uglavnom zato da razljuti svoju ženu.

Životinja ga je odnela stotinu milja od Čaninga u Lem Caunti. Šejn je bio oduševljen konjem. On je znao da je ridan brz konj, ali nije računao s tim da je toliko izdržljiv. Oni su se prilikom jahanja na sever navikli da se uzajamno sporazumevaju. Šejn je bio mišljenja da nikada nije jahao boljeg konja.

Kada se Šejn na ridanu pojavio iz žbunja da bi se pokazao banditima, počeli su neki od njih da pucaju na njega. Ipak, sa konja se na tom rastojanju nije mogao uputiti precizan metak.

Šejn je jahao sa ridanom u širokom luku oko ranča. On je pazio da rastojanje uvek ostane isto.

Oni su terali kao ludi svoje konje. Izgleda da im nikako nije bilo jasno kako tom letećem čoveku uspeva da tako dugo vremena izdrži takav tempo.

Ipak, odjednom su odustali od gonjenja. Šejn je pretpostavio da su banditi primetili kakav on plan ima. Uostalom sigurno su pretpostavili da je on u savezu sa Komanč-melezom i da želi da ih namami pred cev negove „bufalo” puške. I

Šejn je pustio riđana da ide lakše. On je još uvek držao karabin poprečno u sedlu ispred sebe. Njegove oči pretraživale su predeo ispred sebe. Nudaio se da ga čovek sa „bufalo” puškom stalno posmatra i da zna da je on taj koji je pucao na bandite.

Šejn je bio siguran da će on čoveka na vreme primetiti, ali on se retko tako jako prevario.

Kada je čuo tihi šum pored sebe i hteo da podigne karabin, bilo je već kasno.

— Pusti pušku da padne ili ću ti upucati glavu na ramenima — reče neki dubok glas.

Šejn okrete glavu.

Na jednoj ravnoj, oko šest stopa visokoj, steni stajao je raširenih nogu Komančo-melez sa „bufalo” puškom u rukama. U cevi koja je preteći bila uperena u Šejna mogao je da stane povećati palac.

Šejn se isceri prema čoveku.

— Karabin sam jutros očistio — reče on mirno. — Ne bih ga tako rado bacio u prašinu.

— Onda ga stavi u sedlo.

Glas ni u kom slučaju nije zvučao prijateljski, mada je čovek morao znati da Šejnu ima da zahvali što njegov ranč još uvek stoji netaknut.

— Imaš neki čudan način da se zahvališ, mister — kazao je Šejn. — Nemoj me dovesti do toga da zažalim što sam pucao na te nitkove koji su hteli da zapale tvoju kuću.

— Ko si ti — upita melez. Njegove tamne oči još uvek su bile ispunjene nepoverenjem.

Šejn ga je razumeo. Verovatno nije bilo mnogo belih ljudi koji su mu pomogli, i on je sigurno mislio da i ovaj želi da izvuče neku korist od toga.

— Zovem se Šejn — reče on.

— Tvoje ime me ne interesuje — odvrati melez. — Ti se nisi slučajno pojavio ovde, mister. Ti si jahao tragom ljudi koje je Ejs Morgan poslao da me proteraju sa moje zemlje.

Šejn je shvatio da je potcenio meleza. Iznenada mu je bilo jasno da mora da izađe sa istinom na videlo ako želi da ovog čoveka pridobije za saveznika.

— Hajde, odjašimo do tvoje kuće — reče on. — Tamo ću ti ispričati zašto sam ovde.

Merez je okrevao.

Šejn je video da je u svom mišljenju počeo da se koleba. Međutim, urođeno nepoverenje bilo je usađeno suviše duboko u njega. Odmahnuo je glavom.

— Ti si revolveraš — reče on. — I u ovoj oblasti revolveraše zapošljava samo jedan čovek, a to je Ejs Morgan.

— Ja ne radim za Morgana — reče Šejn mirno. — Mene je ovde poslao Riza Alison, gazda XIT-ranča.

Melez se zamisli. Iz njegovih očiju sevnulo je stotinu munja.

Šejn ga je uporno posmatrao. Izgleda da mu se loše pisalo!

Melez uze „šarpericu” u obe ruke. Uporno je gledao Šejna. Zatim je podigao cev uvis.

Šejnu je bilo jasno da se sada nalazi jednom nogom u grobu.

VII

On nije uspeo da uveri meleza koji se zvao Džoni Bravo da su njegove namere poštene. Za meleza je Alison bio isto toliko pokvaren koliko i Ejs Morgan, jer i on je hteo njegov ranč. To što dosad nije pokušao silom, ne igra nikakvu ulogu za njega.

Ipak, odlučujući povod za to što je Džoni Bravo poslao Šejna sa svog ranča bila je žena meleza. Ona je bila bela žena i Bravo je tačno primetio pogled koji je ona uputila Šejnu kada je ispred kuće sjahala sa svoga konja.

Šejn je ocenio tu ženu jednim jedinim pogledom i bilo je jasno da Džoni Bravo dobro radi kad je toliko pazi.

Ona nije bila lepotica, ali njeni pokreti su bili dražesni i svesno sračunati da se dopadnu muškarcima. Šejn je ocenio da je kao devojka morala preživeti sve i da je teško našla muškarca za sebe koji je bio voljan da se oženi s njom. Maler meleza je bio taj da je baš na nju naleteo.

Šejn je znao da bez pomoći XIT svoj plan komotno može da baci u vodu. I Nemci Hagerman i Vilhelm sigurno neće biti manje podozrivi kada im bude ispričao da ga XIT plaća. Ne, on je vezao konja na pogrešnom mestu. On mora da iskoristi sve mogućnosti XIT-ranča i kada primeti da su hteli da ga iskoriste samo zato da postignu isti cilj kome je težio i Ejs Morgan onda će reagovati.

Do glavnog konačišta Džona Galagersa kod Jelou Hausiza u Južnom Lem Kauntiju bilo je još trideset milja.

Šejn je još pratio tragove preživelih Morganovih bandita. Oni su od Spring Lejka vodili na jug, skrenuli su zatim ispred XIT zemlje prema istoku Pleinvju.

Šejn je odustao od toga da ih dalje prati. Opasnost da ga mogu prepoznati prema njegovom riđanu bila je suviše velika. On je želeo da se koncentriše na to da razjasni napade na goveda iz XIT i u tom slučaju trag će ga automatski odvesti do Ejasa Morgana.

Kada je Šejn krenuo putem prema jugu, osetio je da nije sam. Kratak blesak jednog sunčevog zraka, koji se odbio od nekog metalnog predmeta, opomenuo ga je da je tu još neko.

Neko je jahao za njegovim tragom.

Banditi su izgleda ostavili jednog svog čoveka da osmatra ranč meleza i taj čovek je krenuo Šejnovim tragom kada je on odjahao.

Šejn je poterao svoga konja kroz jedan presušeni potok. Oko sto jardi stao je u kamenitom koritu.

Krenuo je gore prema mestu gde je korito podziđivano.

Nije ni stigao do gornje ivice kada je blizu njega odjeknuo potmulj pucanj i nešto proletelo pored njegove brade.

Za trenutak mu se smračilo pred očima. Hteo je da se uhvati za rog sedla, međutim, roga više nije bilo. On je ogrebao svoju levu ruku na oštre ivice polomljenog roga koga je očigledno pogodila kugla.

Daleku detonaciju neke opasne puške. verovatno „šarns“

Šejn je čuo samo u podsvesti i kada se nagnuo iznad svetle grive ridana i promuklim glasom ga naterao na oštar galop, znao je da za dlaku nije izgubio život.

Od bandita nije niko ostao na ranču.

Džoni Bravo bio je taj koji ga je pratio i pokušao da ga pošalje na daleki put bez povratka.

Ridan se opružio koliko je dug. Izgledalo je kao da njegove kopite ne dodiruju zemlju.

Šejn se radovao što jaše ovog konja koji ga je brzo izneo iz daljine dometa „šarpsa”.

Šejn je čuo još jednu detonaciju, ali nije video gde je kugla pogodila. Nije bilo lako na tako velikoj razdaljini pogoditi cilj koji se brzo kreće.

Šejn okrenu ridana prema brežuljku koji je bio obrastao drvećem i žbunjem. Tu je mogao da nađe zaklon i da čeka meleza. Opipao je svoju bradu i osetio ogrebotinu koju je napravio komad roga od sedla.

Stegao je usne. Pomisao da iskoristi brzinu ridana i da umakne melezu, odmah je odbacio. On je znao da Bravo neće odustati od traganja sve dok ga ne pronade. Očigledno da njemu ta bela žena znači više nego li ranč.

Opsovao je. Zašto se taj ludi čovek nije stavio na njegovu stranu? Šejn nije imao nameru niti da mu uzme zemlju niti da mu zavede ženu. Međutim, Džoni Bravo u celom svom životu nije imao dobro iskustvo sa belim ljudima.

U žbunju je Šejn bio siguran od meleзовог „šarpsa”. Ovde je on bio sa svojim karabinom nadmoćniji od svoga protivnika.

Potražio je sebi logor koji je bio okružen stenama visine čoveka, rasedlao ridana i čak naložio vatru. Znao je da mu preostaje izvesno vreme dok ga melez nanjuši. Najzad, mora Džoni Bravo posle ona dva pucnja koja je uputio njemu, da računa s tim mu je on postavio zamku.

Kafa koju je Šejn skuvao jako mu je prijala. Poslednji sunčevi zraci prodirali su kroz lišće zakržljalog drveta koje je pravilo senku Šejnovom logoru.

Šejn gurnu pesak u vatru, stavi sedlo na jedan kamen. Dao je ridanu da pije još vode i uskoro krenuo.

On nije potcenjivao meleza. Verovatno je Džoni Bravo jedan deo svoje mladosti proveo kod Komanča i poznaje sve trikove da se neprimetno prišunja nekom čoveku.

Međutim, i Šejn je u svoje vreme kao progonjeni nešto naučio. Bez toga ne bi mogao da preživi.

Nečujno se kretao kroz mrak koji je postajao sve gušći i gušći i kada je čuo tihi topot kopita, bilo mu je jasno da melez nije baš pametan da proceni svoga protivnika.

VIII

Šejn je sledio jahača, koji je dojahao do oko trista jardi blizu njegovog logora i tek tada sjahao iz sedla svoga ponija.

Džoni Bravo držao je svoj „šarps” u rukama. Oklevao je nekoliko trenutaka, a zatim vratio pušku u sedlo. Očigledno je

uvideo da mu ovo oružje u mraku malo može koristiti. Neku drugu pušku nije imao kod sebe.

Šejn je video kako je olabavio revolver u dubokoj futroli, a zatim uzeo u levu ruku bovi-nož sa sečivom od deset cola.

U svojim mokasinama odšunjavao se dalje.

Šejn je razmišljao da li da mu uzme „šarps“, ali se predomislio. Ako Džoni Bravo uspe da se vrati natrag do svoga konja, Šejn će već biti mrtav čovek i onda „šarps“ više neće biti opasan po njega.

Šejn je razmišljao da li da sledi meleza. Njemu se učinilo da je u noći koja je sve više spuštala svoja tamna krila čuo neki šum koji je ličio na topot kopita. Oslušnuo je pažljivije, ali ovog puta šum se nije čuo.

On sleže ramenima. Verovatno je to bila samo neka divlja životinja. Za trenutak je pomislio na Komanče, ipak u ovoj oblasti već godinama vlada mir.

Izgubio je meleza iz vida. Ništa se nije čulo. Međutim, on je znao cilj meleza i u tome je bila njegova prednost.

Šejn napravi luk da bi sa suprotne strane prodro do svog logora.

Iznenada je čuo frktnje ridana. Konj je izgleda nanjušio meleza.

Šejn se pritajio i zaustavio disanje. On je znao da je i Bravo tog trenutka napregao sva svoja čula da mu ne bi promakao ni najmanji šum ili neki pokret.

Prošlo je skoro četvrt sata dok Šejn nije čuo neki tihi, skoro nečujan šum koji je ličio na šuštanje lista. Došao je iz pravca mesta gde se nalazi logor. On je takođe krenuo.

Nebo je bilo vedro, bez oblaka. Prve zvezde sijale su svoju treperavu svetlost na zemlju. Stene i žbunovi bacali su senke.

Sad je ridan jače zarzao.

Šejn podiže cev karabina i gurnu je pored stene koja mu je zaklanjala vidik dole do njegovog logora.

Pogledao je u ridana koji je bio uznemiren i trzao uzde. Šejn ga je bio vezao za jedno drvo. Od meleza nigde ni traga ni glasa.

Šejn je osetio kako mu se kosa na vratu nakostrešila.

Hteo je polako da se okrene, ipak kada je čuo tiho škripanje iza sebe kleknuo je i okrenuo cev karabina nazad.

Čuo je ako je iznad njegove glave preletelo gvožđe i udarilo u stenu. Varnice sevnuše za trenutak kroz tamnu noć. Cev karabina udari u telo i oružje je za trenutak ispadlo iz Šejnovih ruku.

Iznad sebe je video tamnu senku meleza koji se ocrtao prema zvezdanom nebu. Rupa u kojoj se nalazio nož poletela je munjevito dole prema njemu.

Šejn je držao levu ruku u pesku. Mahnuo je rukom i melezovo lice je bilo zasuto peskom. Džoni Bravo kriknu. Nož se zabi samo koji santimetar pored Šejnovog lica. I, pre nego što je melez uspeo da se povuče iz zone opasnosti sustigla ga je Šejnova pesnica. Dobio je snažan udarac u lice.

Visoki čovek prevrnu se na zemlji. On je znao da je melez za trenutak bio zaslepljen peskom. Ali, to će trajati samo nekoliko sekundi.

Njegova ruka maši se revolvera, ipak na njegov užas utvrdio je da je pri padu izgubio svoj „remington“.

Skočio je napred. Uspeo je da se dokopa cevi karabina i da izvuče oružje izpod tela meleza.

Koristio je karabin kao motku kojom će tresnuti meleza.

Kundak zviznu prema melezovoj glavi, međutim, Džoni Bravo se instinktivno prevrnuo i izbegao opasnu zonu.

Šejn je podigao karabin, uhvatio ga za kundak, repetirao i podigao cev.

Međutim, tada više nije bilo tu neprijatelja. Kao neka utvara Džoni Bravo je nestao u tami.

Ridan je vrištao i Šejn je čuo kako njegova kopita udaraju o tlo.

On je skočio i požurio u jarugu u kojoj se nalazio njegov logor.

Ništa. Melez je bio nestao. Negde tamo u daljini polomi se neka grančica, međutim, to nikako nije mogao biti melez.

Šejn je bio uznemiren. Mora da se tu u blizini nalazi još neko! Da li Džoni Bravo ima nekog saveznika?

Šejn je osećao blizinu smrti. Napravio je grešku koja će ga koštati života. Za trenutak je pomislio da se vine u sedlo ridana i da odjaše, ali zatim je stegao usne i šmugnu ponovo u senku sione iza koje ga je iznenadio Džoni Bravo.

Vatra iz cevi nekog revolvera sevnu kroz noć i osvetli je za sekundu. Kugla fijuknu pored Šejnove glave i odbi se od stene.

Šejn se munjevito okrenuo i odmah pucao. Stavio je brzo novu patronu u karabin.

Kao odgovor došao je tihi smeh.

Šejn ljutito razvuče lice. Još nisi pobedio, Džoni Bravo, pomisli Šejn.

Pomislio je na to iz kog pravca je došlo ono tiho smejanje. I, kada je posle toga čuo škljocanje, Šejn je znao gde se melez nalazi.

On je obišao stenu s druge strane i popeo se uz jednu pukotinu širine ruke. Njegova kolena šuštalala su i dodiriv sa stenom, ali on se nadao da to melezu neće značiti ništa.

Našao se gore na steni i odatle je mogao da vidi mesto gde se nalazio logor. Polako se smirivalo njegovo disanje. Legao je.

Naslonio je cev karabina na levu ruku i nanišanio mesto pored ridana.

Nije trebalo dugo da čeka.

Jedna senka približila se stablu drveta i spojila se s njim.

Ridan je trzao uzde kao da je poludeo.

Šejn opsova. Konj je dospeo u zonu pucanja.

Melez je odvezao konja. Hteo je da ga povede sa sobom. Međutim, životinja se podigla na zadnje noge i izvukla meleza iz senke drveta.

— Imam te na nišanu, Bravo! — grmnu Šejn. — Pusti konja i podigni ruke uvis!

Bravo nije mislio na to da ispuni i drugu Šejnovu želju. Doduše, pustio je uzde konja, ali se zato bacio nazad u senku drveta.

Šejnov karabin prasnu. Nije čuo da je kugla udarila u drvo ili u stenu. Ipak, ni Džoni Bravo nije kriknuo niti je dao bilo kakav glas od sebe.

No i pored toga Šejn je bio siguran da je pogodio.

Brzo je sišao sa stene dole i prišao pognut drvetu. Svakog trenutka je očekivao da će melez pucati iz svog revolvera na njega, međutim, to se nije dogodilo. Nije prasnulo nijedan pucanj.

Zatim je stigao do drveta i ugledao meleza.

Džoni Bravo je čučao na kolenima sa levom rukom naslonjenom na svom telu. U desnoj ruci je držao revolver. Ali nije uspeo da podigne oružje uvis. Njegove tamne oči bile su raširene.

— Ti, prokleti kučkin sine! — izusti on. — Ejs Morgan je hteo da mi uzme samo zemlju, a ti si hteo da mi otmeš i ženu. Video sam to po tvojim očima!

Ti, ludo momče, pomisli Šejn Nijedna žena nije vredna toga da se ljudi ubijaju iz zasede.

Video je kako je Džoni Bravo počeo da drhti. Napor je izobličio njegovo tamno lice. Cev njegovog revolvera podizala se beskrajno dugo. Međutim, za Šejna revolver više nije predstavljao nikakvu opasnost. Šejn je znao da je u odlučujućem trenutku potreban samo jedan mali korak, pa da metak odleti u prazno.

Cev revolvera je još uvek bila kod Šejnovih čizama kada se kroz noćnu tamu prolomi zaglušujući prasak.

Džoni Bravo bio je odbačen napred i udari glavom o Šejnove noge koji nije uspeo na vreme da se skloni i skoči u stranu.

Oko dvadeset jardi daljine iz mraka je izronila neka silueta sa velikom puškom.

Šejn je podigao karabin i nije spuštao cev ni kada je primetio da je to žena. Pritrčala je sa „šarpsom“ u desnoj ruci.

Njene krupne oči bile su uperene u čoveka koji je čučao na zemlji, ne dajući od sebe znake života.

— Hteo je da vas ubije! — viknu ona. — Nisam mogla to da dozvolim — gledala je Šejna. U njenim očima nije bilo ni sažaljenja ni kajanja. — Kažite nešto, čoveče! Uostalom, ja sam vam spasila život!

Šejn odmahnu glavom.

— On više ne bi pucao — odgovori on grubo. — Nije više imao snage za to.

Gledala ga je zbunjeno. Njene svetloplave oči bile su ispunjene žudnjom.

Šejn se okrenuo na drugu stranu. Krenuo je kroz jarugu da potraži ridana i svoj revolver.

IX

Ona nije htela da je se on tako lako oslobodi. Bez reči je u osvit zore pomogla da iskopaju grob za njenog muža. Kada je i poslednja grudva zemlje pala na večnu kuću njenog muža za nju je očigledno bio završen ovaj deo njenog života.

— Vi hoćete ipak da kupite ranč Džonija Brava, mister —

rekla je ona. — Sada sam ja vlasnik i za jednu dobru cenu možete ga imati.

Šejn joj je odgovorio da on doduše radi za XIT-ranč, ali nema nikakva ovlašćenja da kupuje rančeve. Ona treba da se obrati Rizi Alisonu u Čaningu. Ali to je njoj bilo suviše daleko.

— Kuda sada jašete? — upitala ga je ona.

— Jelou Hauziz — odgovorio je Šejn.

Pokušala je da se osmehne, međutim, to nije mnogo ulepšalo njene krute crte lica.

— To je dobro — odgovorila je ona. — Tamo ću ja sresti Džona Galagera koji je mome mužu više puta ponudio da kupi ranč.

Šejn sleže ramenima. Stvar je žene šta će ona uraditi sa zemljom svoga mrtvog muža.

On će ispričati Galageru kako je umro Džoni Bravo. Međutim, bio je siguran da niko u ovoj zemlji ovoj ženi neće prebaciti krivicu za to.

U podne su stigli do jednog malog potoka koji je u ovo doba godine imao puno vode.

— To je Hagermanov kanal! — reče žena. — Zvala se Sara Abernati. To je bilo njeno devojčko ime. Prezime Bravo je verovatno već izbrisala iz svog sećanja. — On je ovaj isušeni potok povezao sa vodom jedne ranije podzemne reke koja je ponirala tamo negde gore u Lano Estakado. Probušio je prolaze i uspeo da voda poteče kroz njegov potok. Otada je XIT u poteri za njim kao đavo za dušom.

Šejn je sjahao i pogledao zemlju na sve strane koja je sada bila mnogo više zelena nego ranije. Morao je da se divi Nemcu. On je od jednog komada puste zemlje na ivici Lano Estakado stvorio pravi raj. Međutim, istovremeno je izazvao zavist ostalih.

Hteo je da se okrene i pride ridanu kada je video da se Sara Abernati skida. Ona je to radila bez ikakvog ustručavanja.

Osmehnula se kada je osetila Šejnov pogled na svom nagom telu. Bilo mu je jasno da ona samo to čeka da je on uzme.

Bez oklevanja on je nastavio do korača dalje prema svom ridanu. Uzeo je nešto za jelo iz bisaga.

Nije voleo tu ženu koja je pre nekoliko sati ubila svoga sopstvenog supruga, a sada već misli da se poda nekom drugom. Međutim, nije mogao da potisne uzbuđenje dok je gledao.

Njene grube crte lica i razbarušena tamnoplava kosa činile su je nešto malo ružnom, ali njeno telo je bilo savršeno građeno.

Šejn nije mogao da odoli, a da je ne posmatra kada je elegantnim koracima silazila dole prema vodi i počela da se umiva u bistroj vodi Hermanovog kanala.

Imala je duge vitke noge sa čvrstim ženstvenim butinama. Dve jabuke na zadnjem delu tela bile su čvrste i okrugle. Baš takve je Šejn voleo. Struk je bio uzan i on je ocenio da bi ga obema rukama mogao obuhvatiti. Njene grudi su bile nešto manje nego one koje je imala mis Geriti, ali su zato bile ~~pre~~ prekrasnog oblika.

Sara Abernati je malo plivala u potoku, ronila i praćakala se kao da je htela da skine gomilu prljavštine sa sebe.

Šejn pomisli na Džonija Brava. Sada je razumeo mnogo bolje kako to da je melez toliko vatreno želeo da ubije svoga suparnika. Možda se on zato i povukao na kraj Lana što se opet Sari nije dopalo.

Kada je izronila iz vode i kročila na obalu on nije mogao da odvoji pogled od nje.

Primitila je njegov pogled i osmehnula se.

Dražesnim pokretima brisala je vodene bisere sa svoje kose.

Šejn se okrenuo. Bio je besan na samog sebe. Znao je da je ta žena pokvarena i ljutio se da je i pored toga našao da je privlačna.

Čuo je njene tihe korake, a zatim je osetio njenu ruku na svom vratu. Njene ruke provukle su se ispod njegovih ruku i opipale njegove grudi. Njeno nago vlažno telo naslonilo se na njegova leđa. Osetio je jasno čvrste vrhove njenih grudi.

— Ja ti još ni ime ne znam, snažni čoveče — prošaputa ona — ali ti si mi se dopao još onog prvog trenutka kada sam te videla tamo gore pored Džonija Brava.

On se oslobodi njenih ruku i okreće se.

Njene plave oči gledale su ga požudno. Stavila je vrh jezika između usana i izazivala ga.

— Ti si nahuškala Džonija Brava na mene da bih ga ubio za tebe! — rekao je Šejn grubo.

Izraz njenih očiju se nije menjao. Ona je polako odmah-nula glavom.

— On je jahao za svakim čovekom koji me je video, a nije odmah zatvorio oči — objasni mu ona. — Neke od njih je samo isprebijao, a neke je i ubio — prišla mu je ponovo. — Da — rekla je ona. — Lagala bih kad bih kazala da mi je žao što sam ga ubila. Međutim, ti mi moraš verovati da sam ja to učinila samo zato što sam pretpostavila da će te on ubiti svojim revolverom. Ja u mraku nisam videla koliko teško si ga ti ranio.

Šejn se nije branio kada je ona uzela njegovu ruku i stavila je na njene grudi. Osetio je kako je zadržtala od dodira.

— Život je za mene bio pakao — kazala je ona tužnim glasom. — Nisam više videla nijednog drugog čoveka. Mesecima. I svaki put kada bi me video neki drugi muškarac, kažnjavao me tako da me nedeljama ne dodirne. A ja sam žena kojoj je to potrebno, više nego sve ostalo...

Ona se tako divlje pripila uz njega da je on bio iznenađen. Uprkos uzbuđenju koje je ona izazvala kod njega on nije izgubio svoj zdravi razum. Pomislio je na to da se savlada, okrene i ode.

Međutim, time bi on od nje stvorio svog smrtnog neprijatelja. I on je verovao da bi mu ona pucala u leđa pošto joj je nanio smrtnu uvredu.

Tako joj je i dao ono što je tako vatreno želela. I, nije se pokajao. Ona je stvarno bila nezasita i Šejnu je odjednom bilo jasno na kakvim je mukama ona bila, ako je tačno ono što mu je ispričala.

U stvari, Šejn je želeo da već istog dana stigne u glavno

sedište XIT za južne oblasti kod Jelou Hauziza. Međutim, kada se ona zadovoljila bilo je već rano večer i nije se više isplatio da pred mrak jašu dalje.

Sara Abernati se pokazala kao odlična kuvarica i stvarno Šejn je mogao pozavideti muškarcu koji ima jednu takvu ženu, kao što je ona. Samo bi trebalo da je drži na dugačkim uzdama i da je opomene kad dobije želju za promenom. Džoni Bravo je očigledno bio pogrešan čovek za nju, jer je bio bolesno ljubomoran.

Ona se nije obukla ni dok je pripremala jelo niti dok je kuvala kafu i nju je zabavljalo to da izazivačkim pokretima stalno izaziva Šejna. Znala je tačno kako da izazove muškarca, i Šejn je sada bio siguran u ono što je ranije pretpostavljao, da je ona još u mladim godinama sakupila čitavu gomilu iskustva...

Ako je verovao da će posle jela malo da se odmori, onda se prevario. Njena glad još nije bila zasićena. Ona je stenjala ispod njega i šaputala mu dahćući na uho glasom koji je drhtao da joj je ovaj dan dao više nego tri godine sa Džonijem Bravom.

Šejnovo uzbuđenje je polako splašnjavalo. Osećanje da služi samo kao sredstvo za zadovoljenje njene požude, nije mu prijalalo. Nije mogao da kaže da mu se ne dopada, ali mu je nešto nedostajalo u ovom odnosu.

Ona je zagugutala razočaranom kada je sišao sa nje i on je bio siguran da bi se ona podala nekom drugom čoveku da je nekog bilo tu u blizini.

— Je li to sve? — upita ona.

— Pomisli na Džonija i budi zadovoljna — odvrati Šejn. — Osim toga, ti si ta koja je izglednula. Ja sam dve poslednje noći proteo u hotelu sa jednom ženom i ona nije bila manje naporna nego ti.

— Oh — izusti ona.

To je razlog koji prihvata svaka žena, pomisli Šejn zadovoljno. Međutim, Sara Abernati je to prihvatila kao izazov. Htela je da mu dokaže da u niemu ima više toga nego što on misli.

Šejn joj je pustio na volju. I, pošto je imala uspeha, izgleda da je i ona shvatila da sve ima kraj.

Uti su se u Šejnovo čelo i posle nekoliko trenutaka on je čuo njeno ravnomerno disanje. Bila je zaspala.

Opsovao je poluglasno. Toplina njenog mekanog tela, a on nije bio čovek koji može da zaspi pored nage žene! Ako ja ne mogu da spavam, nećeš ni ti, pomisli on ljutito.

Njegove ruke kliznuše niz njeno telo. Polako se okrenuo i legao preko nje.

Ona je stenjala kao da spava, ali kada je uzeo čuo je njen tihi smeh na svom uhu i njemu je bilo jasno da ga je ona to samo izazivala.

X

Negde u svitanje zore probudila ga je neka pucnjava u daljini. On ustade ispod pokrivača i stavi ga preko savijenog nagog ženskog tela. Ona je čvrsto spavala.

On je oslušnuo.

Verovao je da čuje puške i revolvare.

Pošto su se nalazili na Hagermanovoj zemlji, pretpostavljao je da banditi Ejsa Morgana posle ranča Džonija Brava sada napadaju Nemca.

Probudio je Saru.

Otvorila je pospane oči i kada joj je uzeo pokrivač ona se stresla od jutarnje hladnoće. Ispružila je ruke prema Šejnu.

— Dodi, dragi! — reče ona.

— Zar ne čuješ pucnje? — upitao je on. Savio je pokrivač u rolnu.

Ona je skočila i obukla svoju odeću.

— To mora da je kod Hagermanovih — reče ona. — Ejs Morgan znači ide na sve.

— Zašto ti ne prodaš Morganu? — upita Šejn kada je vezao pokrivač iza sedla.

Ona ga je pogledala tako kao da je izgubio pamet.

— Ja mislim da si obavešten kad radiš za XIT — reče ona. — Morgan plaća samo olovom. Ludvig Muler, jedan od Nemaca, to je već osetio. Najpre su mu ubili dva sina, zatim zapalili krov nad glavom i tako ga nagovorili da proda Ejs Morganu. Ali tek što je primio novac, a Ejs Morgan imao ugovor o kupovini, Mulerovi su nestali bez traga i glasa. Džoni ih je našao u Lanu. Poubijani. On je pretražio sve, međutim, kod njih nije bilo novca. To su uzeli Morganovi lešinari natrag.

— Zar Džoni Bravo nije obavestio šerifa?

Ona odmahnu glavom.

— Nije bio umoran od života — kazala je ona. — A osim toga, on ne pomaže rado belim ljudima koji u njemu vide samo jedno kopile, meleza. On je pokopao Mulerove i držao jezik za zube.

Pomogao joj je da stavi sedlo na svog konja i vrlo brzo su odjahali.

Šejn je sa svojim ridanom diktirao pakleni tempo, ali Sarin konj se držao mada je posle nekoliko milja počeo da se znojiti.

Posle izvesnog vremena prestadoše pucnji i Šejn je video daleko ispred sebe crn oblak dima kako se penje prema nebu. Stegao je usne. Verovatno će stići do ranča da još samo vide njegove poslednje trenutke.

Sara Abernati provela je Šejna kroz jedan usek u brdu gde je još pre hiljadama godina kopan kanal koga su nazvali Hagermanov kanal, pošto je Nemač uspeo da dovede vodu u njega.

Na obali kanala rasla je sočna trava visine do kolena i kada su prošli usek Šejn je ispred sebe ugledao zelenu dolinu kakvu je mogao da vidi samo tamo gore u Vajomingu ili Montani.

— To je neverovatno, zar ne? — upitala je Sara pored nje. — Šta nešto malo vode koja teče celo leto može da napravi od jedne zemlje.

Šejn klimnu glavom. On se tiho nasmejao. Sada je mogao da razume zašto Riza Alison iz XIT toliko želi ovaj komad zemlje. Ne zato što Hagermanov ranč leži između obe ogromne oblasti

XIT, ne to nije bio razlog, nego voda koja je ovu zemlju pretvorila u raj.

Raj u kojeg je ovog jutra navratila smrt.

Šejn je gledao crne oblake dima koji mu je sprečavao pogled na ranč. Plamen visok kao kuća sukao je prema nebu i kroz šuštanje plamena učinilo mu se da čuje prodorne glasove. Daleko na severu nestao je oblak prašine iza brda.

Ubice Ejša Morgana, dakle, ponovo nisu mogli da urade sav posao.

Sada je video da je zgrada za stanovanje čitava. Samo šupa u kojoj je nemac sigurno držao seno gorela je svetlim plamenom.

Prilike su se kretale tamo-amo kroz ranč, i odjednom zviznu jedna kugla blizu Šejna.

Riđan skoči i Šejn je imao muke da se održi na njegovim ledima.

Sara Abernati potera svoga konja prema oblaku dima.

Dva mladića sa puškama u rukama izašli su joj u susret i jedan uhvati uzde njenog konja.

Šejn je video kako Sara maše rukama i pokazuje prema Šejnu. On polako potera riđana.

Oba mladića gledali su ga ljutito svojim svetlim očima. Njihova lica bila su crna od dima, plava kosa na mnogim mestima bila je nagorela.

— Podigni ruke uvis, mister! — naredi jedan. Imao je oštar naglasak nemačkog jezika.

Šejnu je bilo jasno da pred sobom ima sinove Hagermana.

Šejn podiže ruke.

— Bolje je da me pustite da vam pomognem, mladići — reče on. — Ako ne pazite, požar će zahvatiti i kuću za stanovanje.

— On je u pravu, Ervine — rekao je drugi. Obratio se ženi. — Drži ti njegovog konja, Sara.

Pre nego što je mogao bilo šta drugo da kaže Šejn je kliznuo iz sedla, otkopčao svoj pojas za revolvere i obesio ga na polomljeni rog sedla. Zatim je sa dvojicom mladića ušao u dim.

Ugledao je sedam osoba, četiri žene i devojke i dva žuto-kljunca; još jedna osoba.

Jedan koščati čovek visok više od šest stopa i ramena širokih kao drška od lopate vikao je nešto što Šejn nije razumeo. Neko mu je gurnuo lopatu u ruke i Šejn potrčao pored mladića koji se zao Ervin u uličici između šupe i zgrade za stanovanje.

Počeli su da kopaju i posle pola sata oni su uspeli da zaustave vatru na tom zidu.

Žene su trčale sa kantama i kvasile pesak koji su oni nabacali na zid.

Odjednom se dim razredio. Iz njega već izvesno vreme nije izbijao plamen. Jedna žena, mršava plavuša, koja je izgledala tako kao da ima pedeset godina, pa i mnogo više, spustila je svoju kantu i prekrstila se.

— Uspeli smo, tata! — viknu Ervin. — Ti kućkine sinovi nas nikada neće uhvatiti.

Okupili su se svi na sredini širokog dvorišta ranča. Gledali su ostatke šupe u kojoj je izgorela stočna hrana za zimu.

Košcati čovek skide svoju čudnu kapu koju je Šejn jednom video kod jednog španskog čobanina i obori glavu. On je izgovorio nekoliko reči i kada je Šejn video da su i ostali prekrstili ruke znao je da je to on zahvalio bogu što im je pomogao da oteraju zlotvora.

Zatim je pogled sivih očiju uperio u Šejna.

Starac je imao pošteno lice i Šejn je mogao da čita iz nje-ga kao iz otvorene knjige. On je video nepoverenje u sivim očima, ali i nesigurnost koju je osećao pošto im je stranac pomogao da savladaju požar.

— Ko ste vi, mister? — upitao je on tvrdim akcentom. — Želim da znam ime čoveka kome hoću da zahvalim na pomoći.

— Zovem se Šejn.

Jedan od dvojice mladića istupi napred.

— Sara kaže da on... — počeo on, ali je bio prekinut jednim ljutitim pogledom starog čoveka.

— Čovek može sam da govori o sebi! — obrecnu se on na mladića.

Šejn se osmehnu.

— Sara Alison je ispričala mladiću da ja radim za Rizu Alisona i XIT — reče on.

Nastade tišina u dvorištu. Ljudi se ukočiše. Čulo se još samo krckanje u vrelim ugljenisanim gredama.

Šejn je video kako su se ruke starog čoveka uvukle u kapu. Glas Nemca, koji je bio plav kao i svi ostali, zvučao je promukio kada je upitao:

— Hoćete li nam možda odati koji posao obavljate za XIT-ranč?

— On nije bolji od Ejasa Morgana! — viknu Ervin i za to dobi prekoran pogled starca.

Mada Šejn nije bio naoružan nijednu sekundu nije posumnio u to da se ovde nalazi u opasnosti. On je ovde ljudima mogao da okrene leđa, jer je bio siguran da stari čovek nikada ne bi dozvolio da se neko od njih dvojice sukobi s njim sve dotle dok se on sam ponaša mirno.

— Možda znate da su i krda i kampovi XIT-ranča napadani u poslednje vreme — reče Šejn mirno. — Riza Alison pretpostavlja da i iza tih napada stoji Ejs Morgan. Sa svojom „Labok lend kompanijom“ on pokušava ovde dole XIT da potopi i aok acionari u Čikagu primete da ovde nastaju gubici oni će dobiti zemlju.

Starac je izvesno vreme gledao u Šejna pre nego što je odgovorio.

— Vidim po vašim očima da vi mislite onako kako i kažete, mister Šejne — rekao je on. — Ali za nas to ne igra nikakvu ulogu ko će nas proterati sa naše zemlje. Metode XIT možda nisu tako brutalne kao one Ejasa Morgana, međutim, rezultat je isti. Ako vi uspete da uhapsite Ejasa Morgana, za nas to znači samo odlaganje. Ako Morgan bude oboren na kolena, onda će XIT razmisliti o tome kako da se domogne moje zemlje — pokazao je rukom prema kanalu, koji je proticao na udaljenosti

od nekoliko jardi od zgrada ranča. — To je ono na šta su oni bacili oko, a ne veza između dve XIT oblasti, kako Riza Alison objašnjava. Oni imaju slobodan prolaz preko moje zemlje i ja ništa za to ne tražim niti za to što XIT goveda pasu moju travu.

Šejn sleže ramenima. To je bila stvar gde on ništa nije mogao da izmeni.

Stari čovek je gledao Šejna, očekujući da će on nešto da kaže. Međutim, visoki čovek je ćutao. Bilo mu je jasno da je Nemac u pravu, ali kako da dode do te svoje pravde ukoliko i dalje budu vršili pritisak na njega!

Starac se okreće i pozva jednog od dečaka.

— Makse, ti ćeš se postarati o konjima mister Šejna i misiz Bravo! — naredi on. — Pozivamo vas da jedemo, mister Šejne, a zatim vas moram zamoliti da napustite našu zemlju. Ja verujem da ste vi pošten čovek, međutim sa XIT ne želimo da imamo nikakva posla.

XI

Ugostili su ga kao starog prijatelja. Stari Fric Hagerman predstavio mu je ostale. On sam imao je tri sina i jednu kćerku od sedamnaest godina, koja je potajno gledala Šejna ispod spuštenih obrva. Osim njegove žene na ranču živi još i njegov otac. Ostali pripadaju Vilhelmovima. Gunter Vilhelm se sa svoja dva odrasla sina iz prvog braka i sa ženom i troje maloletne dece povukao na Hagerman ranč pošto ne bi mogli da brane svoj ranč sami od bandita Ejsa Morgana. Gunter Vilhelm je verovao da je njegova zgrada dole na Lem Kriku u međuvremenu spaljena i pretvorena u pepeo.

Kada je Šejn dva sata kasnije sa Sarom Abernati, koja je još uvek htela da ide kod Džena Galagera, napustio Hagermanov ranč, zakleo se da će da pokuša sve što je u njegovoj moći da im pomogne, pa ako bude potrebno i protiv interesa Rize Alisona i XIT.

Do Jelou Hauziza nije bilo naporno. Oni su videli ogromna krda vlasništvo južnog XIT. Nisu to više bila goveda sa dugačkim rogovima koja su se u Teksasu još pre desetak godina gajila nego nove rase sa kratkim rogovima, koje doduše nisu bile tako žilave kao stara rasa, ali su davale više mesa.

Jelou Hauziz su, u stvari, bile stene koje su štrčale iz zemlje kao kakve džinovske životinje i iz daljine ličile na niske kuće. Pod ucarom poslednjih sunčevih zraka kamenje se presijavalo nekako žućkasto.

Šejn potera konja prema mestu gde se nalazio velik broj baraka koje su bile sabijene ispred jedne stene. Ogromni koralni okruživali su zgrade. Jedan širok put na kome su komotno mogla da se mimoidu široka farmerska kola vodio je skoro čitavu milju između drvenih metki koralu prema kućama.

Svetli tonovi nekog trianglera dopri su do ušiju Šejna i Sare. U šestougaonom dvorištu vrvelo je od ljudi i konja. Verovatno je ovde došla većina kauboja koji su do pre kratkog vremena radili u koralima.

Šejn je video radoznale poglede kauboja dok je jahao kroz dvorište. Međutim, nisu gledali u njega nego u Saru koja se šepurila okružena tolikim interesovanjem.

Začuše se zvižduci i kada su Šejn i Sara zaustavili konje ispred velike barake, odmah se tu stvorilo nekoliko kauboja da im pomognu da sjašu.

Sara se slatko smejala i udarila jednog momka nežno po prsima kada je kao slučajno dodirnuo njene grudi. On se zbunjeno osmehnuo, ali je po njenom pogledu primetio da se njoj to dopalo.

Šejn se više nije brinuo o njoj nego je vezao uzde svoga ridana za gredu ispred verande.

Jedna vrata se otvoriše škripeći i neki čovek izađe iz tame kuće na verandu, koja je bila osvetljena zracima sunca.

Šejn je odmah znao da taj visoki koščati čovek nije niko drugi nego Džon Galager. Veliki nos štrčao je sa njegovog mršavog lica. Kovrdžava kestenjasta kosa dopirala mu je do ramena. Njegovo ravno čelo bilo je ukrašeno loše obrađenim ožiljkom koji se pružao od obrve levog oka do kose. Uprkos tome on nije bio ružan čovek. Njegove kestenjaste oči imale su izraz topline što je njegovom licu davalo izraz prijateljstva.

Šejna sve to nije moglo da zavara. Čovek koji ima Galagerov položaj mora biti tvrd orah, jer u protivnom ga kauboji nikada ne bi prihvatili.

Oni su gledali jedan drugog i znali su šta treba da misle jedan o drugom.

— Šejn? — upitao je Galager.

Šejn klimnu glavom i kada je vidao da je pogled upravnika prešao na Saru Abernati, odgovorio je:

— Moj prvi delimičan uspeh, Galagere. Ona želi da proda Bravo Ranč XIT-u. Koliko ja znam vi ste nekoliko puta uzaludno pokušavali da nagovorite meleza na to.

Džon Galager je bio iznenađen. Bilo mu je potrebno nekoliko trenutaka dok je progutao Šejnove reči.

— Zašto on lično nije došao ovde? — upitao je on najzad.

Šejn se isceri.

— Ja sam ga zajedno sa Sarom preselio koju stopu ispod zemlje — objasni on. — Ali, pre nego što donesete pogrešne zaključke, razgovarajte s njom.

Ona klimnu glavom i siđe s verande u dvorište.

— Hajdemo najpre da jedemo — reče on — posle toga možemo o svemu na miru da razgovaramo. Riza Alison je poslao telegram u Labok. Trenutno se Ejs Morgan ponaša mirno, ali ako sazna to sa Džoni Bravom, okreneće list.

On je pozdravio Saru i zajedno su otišli do jedne dugačke barake koja je služila kao soba za boravak i trpezarija.

Sara Abernati je dobila počasno mesto za stolom. Među tolikim muškarcima bila je ona u svom elementu i Šejn je ponekad imao osećaj da bi ona svima pokazala šta može da pomaže.

Većina kauboja bili su još mladi ljudi. Nekoliko njih su viljuškom ogrebali svoje lica, čak i dok su jeli nisu skidali pogled sa te žene.

Džona Galagera nije zahvatio opšti nemir. On je bio čovek koji je sakupio dovoljno iskustva sa ženama. To je Šejn video po njemu. Žene su ga izgleda više odbijale nego što su

ga privlačile. On je prvi ustao kada je jelo bilo završeno, dao je ljudima još nekoliko uputstava i zatim klimnuo glavom prema Šejnu i ženi da pođu za njim.

Galagerov stan nije imao ništa od onog sjaja koji se video u XIT-u u Čaningu. Velika prostorija u kojoj je Galager vodio svoje poslove bila je nameštena jednostavno. U sredini se nalazio pisaći sto. On je bio prenatrpan spisima. Očigledno je Galager imao problema sa papirima.

Sa strane pored zida stajala je polica koja je dopirala do niskog tavana. U drugom uglu nalazila se kožna sofa. ispred nje stajao je okrugli sto, a pored njega dve kožne fotelje koje nikako nisu odgovarale sofi.

Galager je zamolio oba gosta da sednu.

Šejn se smesti u jednu stolicu pre nego što je Sara Abernati uspeła da ga povuče i smesti se pored njega na sofi.

Ona stvarno razvuče lice. Vreme za koje nije bila s muškarcem izgleda da joj je postalo suviše dugo.

Džon Galager je izgleda iz gomile papira sa stola uspeo da upeca pravi.

Prešao je na drugu stranu i stavio ga ispred Sare Abernati na okrugli sto.

— Ovo je poslednja ponuda koju sam predložio vašem suprugu — reče on. — Hoćete li još jednom da je pročitate?

Njega izgleda nije interesovalo kako je Džoni Bravo izgubio život.

Sara pogleda visokog mršavog čoveka. Nije nijednom pogledala papir

— Koliko? — upita ona.

— 10.000 dolara — odgovorio je Galager.

Nasmejala se.

— Toliko je već nudio Ejs Morgan — reče ona.

— Ali vas zato mi nećemo ubiti i nećemo vam uzeti novac natrag pošto budete potpisali — reče Galager mirno.

Šejn nije bio iznenađen što je Galager obavešten. XIT ima kod Morgana urodu kao i Morgan kod XIT-a.

Sara odmahnu odlučno glavom.

— To je tako malo. Galager! — izusti ona. — Džoni je uvek govorio da ranč bez krava vredi 20.000 dolara, samo zbog Spring-Lejk Tejlisa, u kome zbog njegovog zaštićenog položaja preko zime može da prezimi 10 000 goveda. A on ima više od 3.000 krava.

Džon Galager se isceri.

— Tri hiljade krava? — upita on. — Koliko sam ja obavešten Ejs Morgan vam je pokrao više od 2.500 grla.

— Vi ih možete vratiti sebi natrag kada Bravo-ranč pređe u vaše ruke.

On odmahnu glavom.

— Mi hoćemo zemlju — objasni on. — Goveda imamo na pretek. Dobro, dakle, 20.000 dolara. Više ne bih smeo da dam bez mister Alisone.

Šejn se nije mešao u razgovor njih dvoje. On je mislio da će Sara i sa 20.000 dolara prevarena, ali to nije bila njegova stvar. Njegov razgovor sa Džonom Galagerom će tek doći.

Galager je verovatno bio u pravu što se boji Morganovih aktivnosti koje će uslediti kad sazna da je Bravo-ranč izgubljen za njega.

Šejn je pomislio na Frica Hagermana.

On i ljudi koji se nalaze na njegovom ranču sada će sigurno izvesno vreme biti mirni od Ejša Morgana, jer će se on sada okomiti na južni XIT.

XII

Džon Galager je objasnio Šejnu da za vreme savetovanja ne može da ode iz Jelou Hauziza. I sada je Šejn stajao ispred Sod Hausa, drugog po veličini logora XIT-a u Lem Kauntiju, ispred više od pedeset kaubojia i pokušavao da im objasni da će revolveraši Ejša Morgana napasti njih u sledećem svom poduhvatu.

Predvodnik, jedan mršavi Teksašanin, koji je usta otvarao samo onda kada hoće da ispljune duvan za žvakanje, slušao je Šejnov izveštaj nezainteresovano. Zatim je kratkim pokretom ruke dao naređenje svojim ljudima da ne slušaju gluposti nego da nastave dalje da rade.

Šejn je bio ljut. Najradije bi udario Teksašanina pesnicom posred lica. Međutim, znao je da bi time izazvao ljude da još više omrznu njega i da još manje poveruju u ono što je on pričao ovde pred njima.

Šejn je bio svestan toga da se jedno dogovaranje ne može tako jednostavno prekinuti, ali ako se u slučaju napada bandita preluzmu mere predostrožnosti onda se mogu izbeći mnoge nebrilike.

Hauston Mek Gir, Teksašanin, ispljunuo je ponovo komad duvana za žvakanje, kojim bi komotno mogao da ubije pacova.

— Bolje da mi je Galager poslao nekog čoveka koji zna da barata lasom — režao je on.

Šejn se trže.

— Na žalost, nije mi rekao da ću ovde imati posla sa jednim šupljoglavim majmunom — viknu Šejn besno. — U tom slučaju mogao sam sebi da uštedim ovaj daleki put. Ili si ti možda prijatelj Ejša Morgana?

Ono za šupljogvalog majmuna Mek Gir bi možda i oprostio, ali ga je druga primedba dirnula do dna duše.

Nije dugo razmišljao. Zamahnuo je pesnicom i ona fjuknu kroz vazduh.

Pogodio je u prazno. Od siline svoga udarca poleteo je napred.

Šejn mu podmetnu nogu i dugački Teksašanin je završio u prašini. Kada je ponovo ustao, Šejn je primetio tamnu mrlju na njegevoj košulji. Mek Gir je pao na grudvu duvana za žvakanje. I on sam je to primetio i pokušao da obriše zamazano mesto.

— Tako je to kad se unaokolo pojavljuju duhovi — reče Šejn i isceri se.

Teksašanin je ostao neobično miran. Međutim, Šejn je poznavao tu vrstu ljudi. Bio je oprezan. I, kada je Mek Gir spustio ruku prema revolveru, reagovao je i on.

Mek Gir nije bio izvukao svoj revolver još ni do pola iz futrole, a već je gledao u otvor cevi Šejnovog „remingtona“.

Na njegovom licu nije se pokrenuo nijedan mišić. Samo u hladnim plavim očima raspoznao je Šejn da je sebi stvorio smrtnog neprijatelja.

Mek Gir neće protiv njega pokušati još jednom na pošten način spreda, bio je siguran u to. Naprotiv, morao je od sada računati s tim da će dobiti kuglu u leđa ako ne bude držao na oku Teksašanina.

Hauston Mek Gir se okrete na drugu stranu i pođe za svojim ljudima prema koralu gde je gorela vatra.

Mirisalo je na izgorelo krzno i kožu. Prašina se dizala u vazduh i povremeno su se čuli grubi krici kauboja.

Šejn se okrenuo kada je čuo neko kikotanje iza sebe. Ugleđao je jednog starca povijenih leđa koji je stajao na vratima barake i gledao ga lukavim očima.

Kada je izvadio svoju lulu iz usta, Šejn je video da starac nema zube.

— Šta je tu smešno, deda? — upita Šejn.

On je još uvek bio ljut na Haustona Mek Gira i najradije bi osedlao svoga ridana i odjahao.

Ljubazan osmeh starog čoveka je nestao sa njegovog lica. Lula mu je skoro ispala iz usta kada je počeo da viče.

— Nemoj mi reći deda, ti, prokleti žutokljunče! — viknu on. Ti možeš možda sa Haustonom Mek Girom tako da postupaj, ali ne sa Bufalom Gainesom!

On izvadi jedan stari „valker“ kolt i Šejn se čudio kako osušena ruka starog čoveka uopšte može da drži tog monstruma.

— U redu, mister Bufalo — reče Šejn i osmehnu se. — Ali, ja sam prilično ljut.

Starac vrati „valker“ nazad u futrolu koja je dopola visila na njegovoj desnoj zadnjoj strani. Zato Šejn i nije bio video oružje.

Bufalo Gaines nije bio uvređen. On kresnu jedno drvce šibice o drvo kolibe i ponovo zapali svoju lulu. S uživanjem je izbacio nekoliko oblaka dima.

Zatim reče pored lule.

— Ti ne smeš potcenjivati Haustona Mek Gira, mladiću. Privedbom da je on prijatelj Ejasa Morgana duboko si zabrazdio. Šejn je slušao.

— Šta znaš Bufalo? — upitao je on.

Starac odmahnu glavom.

— Ništa određeno — odgovorio je on. — Znam samo to da se njih dvojica znaju od ranije. Osim toga, naš logor još nikada nije bio napadnut, mada se ovde može dobiti najviše.

Šejn je pustio starog čoveka da govori dalje, ali je pretpostavljao da Gaines samo želi da se pravi važan.

Posle izvesnog vremena oprostio se od starca, otišao do svog ridana i odjahao prema istočnim bregovima.

Ako je Galagerova pretpostavka tačna, ljudi Ejasa Morgana napasće još u toku noći.

Pomislio je na Saru Abernati. Ona je jednim prtljažnim kolima otputovala iz Jelou Hauziza u Labok.

Šejn je opominjao da joj se novac XIT-a isplati u gradu Ejsa Morgana, ali ona se smejala.

— Zar misliš da sam baš toliko luda? — upitala je ona.

Šejn je slegao ramenima.

Ona nije bila luda, to je bilo tačno. Međutim, ona ima jednu drugu veliku manu, a ona joj može doći glave isto tako kao i glupost: njena žudnja za muškarcima.

Šejn odbaci misao na nju.

Gledao je zemlju ispred sebe. I, kada je ugledao tanak veo prašine iznad bregova, znao je da je Galager dobro namirisao stvar.

Šejn je sada mogao da se vrati i još jednom opomene kauboje na Sod Haus, ali se odrekao toga. Teksašanin ga ni ovog puta neće poslušati.

Šejn potera svoga riđana u lagani galop i okrete ga prema jugu.

Hteo je da propusti Morganovu hordu da prođe pored njega, pa da ih onda napadne s leđa kada budu počeli napad na XIT logor.

U prvi mrak on ih je video kako su projahali oko trista ĵardi severno od njega.

Bilo je očigledno da je Ejs Morgan hteo da zada strašan udarac XIT-ranču.

Bilo je oko dvadeset pet jahača i svi su bili do zuba nauružani. Znači, nema šale. Biće gusto.

Šejn je ostao iza njih. Tu i tamo opipao je „šarps” levom rukom. Ovo strašno oružje ostavila mu je Sara i uz to još skoro sto patrona.

U barakama je već bilo mirno kada su banditi zauzeli položaj.

Korali i kolibe bili su osvetljeni bledim zracima polumeseca i Šejn je preko cevi „šarpsa” mogao dobro da raspozna pojedine prilike koje su se šunjale kroz noć.

Već je hteo da izvadi svoj revolver i opali jedan metak kako bi pozvao na uzbunu kada su dole kod koliba suknula dva plamena kroz noć jedna za drugim.

Zaglušujući prasak prekide tišinu i sa odjekom eksplozije mešali su se prodorni krici ljudi.

Neko od ljudi iz XIT-a mora da je ispraznio obe cevi sačmarice.

Samo sekundu kasnije nastao je pravi pakao.

Šejn je škrgutao zubima. Oni su znači ipak poslušali njegovo upozorenje i postavili stražare. Sada su se pucnji iz revolvevera mešali sa vatrom iz „karabina”.

Šejn je video da nema potrebe da ulazi u borbu.

Sa svih strana iznenada su se pojavili kauboji i priklještili napadače koji su izgleda mislili da prilikom njihovog napada neće biti nikakvih problema.

Bio je to strašan poraz.

Kada je Šejn video da je samo trojici bandita uspelo da probiju obruč kauboja i da su pobjegli prema jugu, dotrčao je do svoga riđana, stavio „šarps” u bisage i vinuo se u sedlo.

Ta tri čoveka odvešće ga do Ejsa Morgana, a onda će gaz-

da „Labok lend” kompanije morati imati brdo sreće ako svoju glavu ponovo želi da izvuče iz omče.

Oni su proterali svoje konje ne više od pedeset jardi pored njega.

Za kratko vreme video je on njihova lica na mesečini. Bila su izobličena od straha. Kao da im je sam đavo lično za petama.

Šejn ih je sledio na izvesnom rastojanju. On je znao da njihove životinje ovakav tempo ne mogu izdržati dugo. Jednom će morati da stanu i da se odmire.

Čudio se što nisu skrenuli na istok da bi ostavili za sobom XIT oblast. Možda uopšte neće jahati natrag u Labok?

Šejn pojača tempo svoga ridana. Jasno je čuo topot kopita ispred sebe i kada je ono prestalo povukao je odmah uzde svoga konja.

Možda oni samo osluškuju da li ih neko prati? Ili moraju da poštede svoje konje, jer su bili na izmaku snage?

Posle nekoliko trenutaka Šejn je prihvatio ovo drugo.

Sjahao je i poveo ridana za uzdu iza sebe. On je pazio po kakvom je tlu gazio da ga topot kopita ridana ne bi odao. Često je zastajao i osluškivao kroz svetlu noć, ali ta tri bandita očigledno nisu jahala dalje.

Neki tihi šum dopro je do njegovog uha, međutim, to je bilo negde daleko gore na severu. Da li su neki XIT kauboji pošli u poteru za banditima?

Šejn je pustio uzde ridana, uzeo „karabin” iz bisaga i pošao oprezno dalje.

Posle četvrt časa čuo je šumove. Bili su to konji revolve-raša. Čuo je njihovo disanje, a zatim ih je primetio u žbunju. Jedan konj je ležao. Samo ponekad je dizao glavu i frktao. Šejn je bio siguran da se on više neće ni dići.

Šunjao se dalje. Tihi glasovi doprli su do njegovog uha.

Tri nitkova raspravljali su vrlo žučno i Šejn se bez pomuke približio žbunju. Konji su ga gledali široko otvorenih očiju, ali nisu frktali da bi time odali da se tu nalazi neki čovek.

— Ti znaš šta je Ejs kazao kada smo se vratili od Hagermana! — uzviknu jedan bandit.

Šejn je verovao da je prepoznao taj glas koji je čuo pre neki dan na ranču Džonija Brava. Međutim, mogao se i prevariti.

— Imamo da primimo gomilu novaca — reče drugi.

— Posle ovog neuspeha od Ejasa možeš dobiti samo kuršum u glavu — reče prvi tužnim glasom.

Umešao se treći.

— Grešku je napravio Ejs — reče on. — On je tvrdio da će kauboji spavati. Mek Gir će se već postarati o tome...

Šejn je čuo dosta. On je ustao, stavio „karabin” nemarno preko ruke i prišao banditima.

Jedan od njih je video njegovu senku i skočio. Kada je njegova ruka krenula prema revolveru, Šejn viknu oštro — Povuci ga ako želiš da umreš!

Ostali su takođe ustali. Stali su pored svoga drugara. Gledali su uporno Šejna.

— Šta želite od nas, mister? — upitao je bandit čiji se glas učinio poznatim Šejnu.

Šejn se tiho nasmeja.

— Sada nedostaje još samo to da mi ispričate kako ste vi bezazleni putnici koji su zalutali u tamnoj noći — reče on.

Saznali su da ih je on pratio još od Sod Hausa. Njihova lica se iskriviše. Srednji od njih stupi pola koraka napred.

— Ti nas svojom puškom ne možeš ubiti svu trojicu odjednom — reče on promuklim glasom. — Pre nego što upućaš drugog već ćeš biti mrtav čovek.

Šejn se isceri.

— Varaš se, čoveče. Ja ću ubiti dvojicu od vas pre nego što uspete da izvadite vaše topove. Ti si prvi. Ko će biti drugi još nisam razmislio. To zavisi od toga ko je brži na revolveru.

Video je po njima da će oni uprkos tome pokušati, jer sigurno pretpostavljaju da će ih on odvesti u Sod Haus gde će ih XIT kauboji obesiti o najbliže drvo.

— Trećega od vas upućaću sačmaricom pre nego što svoje prijave šape stavi na revolver — začu se neki piskav glas desno od Šejna.

Visoki čovek se isceri. To je dakle bio Bufalo Gaines koji je nitkove pratio od Sod Hausa.

Sada se bezubi starac pojavio sa svojom „parkericom” i mirno prišao banditima i oduzeo im oružje.

On se neprestano kikotaao, a njegova lula skakutala je između njegovih usana tamo-amo.

— Omča oko vrata je mnogo bolje nego upucavanje — mrmljao je on.

Šejn je čučnuo. On je držao cev „karabina” uperenu u bandite sve dotle dok im Bufalo nije vezao ruke na leđima.

— Ne možete tek tako jednostavno da nas obesite — reče jedan od njih. — Šta smo mi to uradili? Da li je bilo mrtvih na vašoj strani?

Bufalo se smejaao.

— Kod nas nije, ali kod vas jeste — reče on. — Više od polovine vašeg ološa palo je već kod naše prve salve, a kada sam ja poterao moju Ketu da bih vas pratio mladići su sredi-vali ostale bandite. Hteli su da ih obese.

Ljudi su postajali još bleđi.

— Odvedite me kod šerifa u Labok! — viknu jedan. — Zahtevam pravo suđenje!

— Ti nemaš šta da zahtevaš, lešinaru! — reče starac. — Budi srećan ako te ja pre toga malo zagolicam mojim bufalo-nožem, pre nego što budeš mlatarao nogama po vazduhu.

— Ti im uteruješ strah u kosti — rekao je Šejn i iscerio se. — Pusti prvo da čujemo šta imaju da nam ponude, ako ih ne obesimo. Dakle?

Gledali su ukočeno u njega. Očigledno nisu shvatili šta on od njih želi.

— Šerif će se interesovati šta ste tražili kod Sod Hausa — nastavio je on. — Vi možete da mu ispričate pogrešno da ste usred noći hteli da se raspitate za posao.

— To je bila lična stvar reče srednji brzo. — Mi smo imali da izravnamo neke stare račune sa Mek Girom.

Šejn se okrete starcu.

— Ja mislim, Bufalo, da ipak moramo da ih obesimo — kazao je on. — Ako nekog ne podnosim onda su to ljudi koji lažu čak i kad se nađu oči u oči sa smrću.

— Zar nisam rekao? — brundao je Bufalo. Idem da donesem njihov laso. Čini mi se da je šteta da uzmem svoj za te njihove prljave vratove.

— Šta hoćete da čujete od nas, mister? — upita brzo čovek u sredini.

Šejnov glas je sada zvučao hladno.

— Hoću onoga ko vam je dao zadatak. Hoću da ispričate šerifu i rendžerima ko stoji iza napada na rančeve: Bravo, Hagerman, Vilhelm. Hoću da znam ko ima na savesti Mulerove i ko osim Hustona Mek Gira prenosi obaveštenja Ejsu Morganu sa XIT ranča.

Njihova usta se otvoriše. Šejn je video kako gutaju pljuvačku. Znao je kako im je u duši i istovremeno je shvatio da mu oni u borbi protiv Ejsa Morgana neće biti od velike koristi. Oni te izjave neće dati, jer bi to za njih značilo sigurnu smrt.

Međutim, Šejnu je bilo dovoljno i to što je prodro u Morganovo osinje gnezdo. On je hteo da zaplaši tog čoveka da poštuje zakon. Ili će se posle toga Morgan povući za izvesno vreme, ili će napraviti greške koje će mu slomiti vrat.

Nitkovi odmahnuše glavom.

— Mi o tome ne znamo ništa, mister — odvrati jedan poštišeno. Nas je potplatio Džordž Rondo da isprašimo tur Mek Giru, ali Rando je poginuo u borbi.

Očigledno je da su se više bojali Ejsa Morgana nego vešala.

Šejn ustade i stade raširenih nogu ispred trojice nitkova.

— Ti si lažov, mister — rekao je on onome koji je stajao u sredini. — Ja sam vas malopre prisluškivao i čuo da si ti rekao ostalima da vam je Ejs Morgan dao zadatak da napadnete logor na Sod Hausu. Mek Gir mu je obećao da će svi XIT kauboji spavati. Osim toga, video sam te na ranču Džonija Brava kada ste pokušali da zapalite njegovu kuću.

Njegove oči se raširiše.

— Čovek sa ridanom...

Prestao je da govori, ali je znao da je napravio veliku grešku.

— To je jasno — reče Šejn hladno. — Osim toga, opis Frica Hagermana u dlaku se slaže sa tvojim izgledom. Ejs Morgan se neće obradovati što ima jednog takvog slabića u svojim redovima. Ja mislim da uopšte nije potrebno da te mi obesimo. Morgan će se sam potruditi da ti ne živiš dugo. Zašto da mi prljamo naše ruke?

Bufalo Gaines pride sa jednim lasom.

— Ali mi ćemo makar ovu ostalu dvojicu obesiti, zar ne? — upita on pun iščekivanja.

Šejn odmahnu glavom.

— Oni znaju isto tako kao i ovaj ovde šta ih čeka — kazao je on. — Ejs će se i sa njima obračunati.

Prema njihovim bleđim licima i po strahu u njihovim očima video je on jasno da je njegova pretpostavka bila tačna.

— Mister — reče jedan od njih. — Pustite nas da odjašemo. Mi nismo nikoga ubili.

Šejn odmahnu glavom.

— Povešćemo vas sa nama u Labok — odvrati on grubo.

XIII

Bufalo Gaines nije hteo da jaše natrag u Sod Haus. Njegova Ketj bila je jedna mazga dugih ušiju koja je mogla da izdrži pakleni tempo.

Šejn, koji je vodio za sobom oba konja bandita preko glavne ulice Laboka, nije mogao da ne ukaže poštovanje starijem čoveku. Jahanje mu nije bilo nimalo naporno.

Oba konja bandita bila su sasvim iscrpljena. Jedan od njih je morao da nosi dva nitkova. Trećem je Šejn još na mestu logorovanja uputio metak milosti da se ne bi mučio.

U podnevnoj vrelini na ulici se nalazio jedva po koji čovek na ulici.

Šejn je jahao pored jedne velike kamene kuće koja je pre godinu dana pripadala nekom čoveku po imenu Higin. Sada je na kući bilo ispisano velikim slovima „Labok lend” kompanija iznad kapije.

Šerifov ured nalazio se stotinak metara dalje prema jugu na suprotnoj strani glavne ulice.

Šejn nije znao ko je šerif ovog okruga i bojao se da neće pristati da se upušta u ono što se dogodilo u oblasti XIT koja se nalazi u drugom okrugu, zato što za to nije nadležan.

Međutim, u Laboku postoji kancelarija teksaških rendžera i oni su bili obavezni da preuzmu slučaj.

Nalazio se baš pored šerifovog ureda i Šejn je odlučio da se obrati na pravo mesto.

Jedan čovek stupa napred ispred šerifovog ureda. Šejn je ugledao zvezdu na njegovoj jakni kako se presijava na suncu. Prišao je korak bliže.

— Hej, mister! — viknu on oštro. — Kuda ćete sa tri čoveka? Zašto ste ih vezali?

Šejn zaustavi svoga riđana. Stisnutih obrva gledao je čoveka sa zvezdom.

— Poznajete li vi ove ljude? — upita on.

Šerif se malo uznemiri.

— Naravno — odgovori on pošto je prethodno kratko pogledao prema „Labok lend” kompaniji na suprotnoj strani ulice. — To su Mek Keb, Lonigan i Sali. Oni rade za Ejasa Morgana. Zašto ste ih vezali?

Šejn pogleda svoje zarobljenike.

— Pogledaj malo — reče on. — Čak i šerif zna za koga vi lapadate rančeve. A mene ste hteli da ubedite da Ejasa Morgana ne poznajete.

— Trenutak, molim! — reče šerif. Njegov glas zvučao je uzbuđeno. — Šta vi prebacujete tim ljudima, mister?

— Oružani napad na ranč Bravo, na Hagermanov ranč i na logor XIT kod Sod Hausa — odvrati Šejn hladno. — Osim

toga, verovatno su bili prisutni kada su odvucli Mulerove u Lano, opijačkali ih i poubijali.

— To je laž! — viknu Mek Keb. — Mister Holsere, zaštitite nas od ovih ludaka.

— Ti ćeš odmah dobiti po njušci! — reče Bufalo Gaines koji je dojahao na svojoj Ketii i dodirnuo dvocevkom Mek Keba. — Šerif neće odlučivati o vama. Vi ste vaše zločine počinili u Lem okrugu, a za to je nadležan Džo Klark.

— Klark nije tu — obavesti ih Ed Holser i isprsi se. — Za vreme njegovog odsustva zastupam ga ja.

— Ah, ti, debelo jaje! — reče Bufalo.

Šerif pocrvene.

— Šta to treba da znači, Gainese? — viknu on.

Šejn se umešao.

— Onda vi umesto Klarka zatvorite ove nitkove — rekao je on. — Oni su ispričali mnoge stvari i mister Ejs Morgan će imati jako mnogo neprilika.

— Ja nisam ništa rekao! — viknu Mek Keb. — Taj nitkov laže, mister Holsere!

Šerif Ed Holser je posmatrao Šejna izvesno vreme.

— Ko ste vi uopšte? — upita on.

— Ja sam čovek sa posebnim zadatkom, lično angažovan od Riza Alisona — odgovori Šejn. — Zovem se Šejn.

Šejn je čuo kako je Bufalo Gaines iza njega zviznuo. Šerif Ed Holster je prebledeo.

— Vaše ime mi nije nepoznato, Šejne — reče on prigušenim glasom. — I, ako se ne varam, vi imate mnogo više priljavnosti na sebi nego sva tri ova čoveka zajedno.

— Izgleda da se jako često varate, Holsere — odvratio je Šejn hladno. — Morate dobro paziti da ne opečete prste o tu vašu zvezdu. A sada uhapsite ove bandite ako ne želite da se suprotstavite mister Rizi Alisnu.

Ime je delovalo bolje nego li revolver.

Holser pozva svoja dva pomoćnika da izađu napolje i bez obzira na proteste Mek Keba, Lonigana i Salija naredio je da ih odvedu u zatvor.

Na jedan mig Bufala, Šejn je pošao za njim u jednu sporednu uličicu gde je zastao ispred jedne jednospratne kuće.

„Zendin pansion“ stajalo je na jednoj maloj riehanov ploči koja je visila na dva lanca.

— Ovde možemo da se odmorimo do večeras pa nego što počnu čarolije — mrmljao je starac.

— Kakve čarolije? — upitao je Šejn.

— Nemoj se predstavljati gluplji nego što jesi — reče Bufalo i isceri se. — Obećaj mi da ćeš me pozvati na čašu viskija, ako preživimo sledeću noć?

XIV

Senzacija, koja je promenila tok očekivanom događaju, desila se u ranim večernjim časovima.

Šejn i Bufalo su o tome čuli dok su večerali u „Zendinom pansionu“.

Teksas rendžer Džo Klark vratio se u Labok i sa sobom

je vodio dvanaestogodišnjeg Hansa Mulera koji je očigledno umakao masakru u Lano Estakado. I dečak je odmah posle povratka Džoa Klarka prepoznao trojicu zatvorenika u zatvoru šerifa Eda Holsera.

Holser je skoro pao sa stolice kada je čuo iskaz dečaka. On je odmah pomislio na to da je tom Šejnu rekao da su Mek Keb, Lonigan i Sali ljudi Ejasa Morgana. O tome ništa nije rekao Teksas rendžeru, međutim, Klark ionako to verovatno zna.

Džo Klark se izgleda nalazio u svojoj kancelariji.

Šejn, koji je svoje jelo ostavio, požurio je preko glavne ulice prema Klarkovoj kancelariji.

Bio je već skoro stigao kada se na drugom kraju ulice pojavio tri jahača.

Bufalo Gaines koji je koračao pored njega zviznu glasno.

— Šta li to traže ta trojica ovde? — mumljao je on. — Da li su već čuli za malog Mulera?

Šejn nije ništa odgovorio. On je posmatrao kako Fric Hagerman i njegova dva sina zaustavljaju svoje konje ispred „Desert” saluna. Sjahalj su. Svi su imali revolvere, ali po načinu na koji su ih nosili poznao je Šejn da ne umeju baš naročito spretno da rukuju s njima.

— Šta traže oni u salunu? — upita Šejn starca. — Hagerman ipak nije tip koji bi zbog viskija ili čaše hladnog piva prevalio trideset milja.

Bufalo opsova.

— Znaš li ti šta se dešava u „Desert” salunu? — upitao je on. On pripada Ejisu Morganu. To je njegovo glavno mesto stanovanja — pokazao je rukom kuću od kamena na suprotnoj strani ulice. — Tamo preko u kancelariji „Labok lend” kompanije zadržava se on vrlo retko.

Šejn steže usne. Shvatio je šta to treba da znači. Namac je odlučio da uhvati bika za rogove. Da je krenuo u zamku koju će kasnije napustiti sa nogama napred, izgleda da nije slutio.

Šejn ubrza svoje korake. Teksas rendžera je zaboravio. Čuo je dahtanje starca iza sebe, i kada je prolazio pored konja Nemaca i stupio na širok pločnik „Desert” saluna, rekao je preko ramena:

— Bolje nemoj da se mešaš u tu stvar, Bufalo, inače neće biti ništa od tvoje boce viskija.

Zatim je gurnu pokretna salunska vrata.

Niko nije obratio pažnju na njega.

Hagermanovi su bili u centru pažnje. Oni su se bili smestili u pozadini saluna ispred jednog okruglog stola za kojim je sedelo pet muškaraca, koji su igrali poker. Sto, koji je bio prekriven zelenim filcom, bio je pun raznoraznih žetona. Izgledalo je da je to neka velika igra koja je bila u toku.

Široka pleća Frica Hagermana zaklanjala su Šejnu da vidi čoveka sa kojim je Namac razgovarao. Hagerman nije bio skinuo svoju crnu kapu. Njegov dubok i grub glas čuo se jasno kroz prostoriju u kojoj je nastala tišina.

— Opominjem vas poslednji put, mister Morgane — grmnu

on. — Ako se vaši revolveraši usude da još jednom kroče nogom na moj posed i oštete moju imovinu, ja ću optužiti vas da ste odgovorni za te zločine i zavrnuću vam šiju.

— Da li ste vi pijani, Hagermane? — upita neki drugi zvonak glas koji je učinio da se u Šejnu nešto oglasilo. On nije mogao da vidi čoveka koji je govorio, ali je znao odmah ko je to. Ejs Balinger. kockar.

Šejn se seti prošlih vremena koja je proveo na Misisipiju na velikim parobrodima. Jedne večeri je sedeo za jednim stolom sa Balingerom i učestvovao u igri. On je dobio, ipak iste noći neko je pokušao da ga ubije i da mu uzme dobitak.

Šejn nije mogao ništa da dokaže protiv Balingera i on je sledećeg jutra u Kairu sišao na kopno. Otad Balingera nije video.

Odjednom je stvorio sliku igre za stolom za kockanje. Balinger nije bio sam. Jedna žena i jedan mali Meksikanac bili su njegovi partneri. Puklo mu je pred očima. Gde su mu bile oči kada je na hacijendi Rize Alisona ugledao Lornu Alison i Meksikanca Jorga?

Jedan pokret gore na galeriji vratio je Šejna u stvarnost. Video je kako neki čovek sa puškom stade iza zavese i uperi cev u leđa trojice Hagermana.

— Ne pijem nikad, mister Morgane — upravo je odgovorio Hagerman. — I, ako vam se moje reči nisu dopale, budite čovek pa sami nešto preduzmite, umesto da huškate te nitkove.

Čovek koji je sedeo pored Ejsa Balingera ustao je. On je imao usko, blede lice sa lukavim očima.

Vidi ti to sada, pomisli Šejn, ovde se sreću sve sami poznanici. To je Harvi Stoun! Njemu je očigledno u Nju Meksiku tlo pod nogama postalo suviše vruće. Mali ubica je sada izgleda u službi Ejsa Balingera koji se u novije vreme zove Morgan.

— Vi ste, znači, obavešteni, mister Morgane — rekao je Fric Hagerman i okrete se brzo. Time je Šejnu oslobodio prostor da vidi čoveka koga dosad nije mogao da vidi. Bio je to zaista Ejs Balinger. On se nije mnogo promenio. Njegova glatka, unazad očešljana crna kosa davala je njegovom licu nešto demonsko. Postoji izvesna vrsta žena koje takav izgled magično privlači. Lorna Alison je bila takav tip žene.

Fric Hagerman nije bio učinio još ni prvi korak kada Harvi Stoun reče pakosno:

— Kad ste rekli nitkovi, niste valjda mislili na mene, stari čoveče?

Fric Hagerman nije reagovao na ove reči. Prav kao sveća koraćao je on kroz salun prema izlazu pored koga je stajao Šejn razslonjer na zid.

Kada je cev puške gore na galeriji iznenada bila podignuta i upravnjena u Nemca, reagovao je Šejn.

Revolver mu je skoro sam munjevito uleteo u ruku. Vatreni štap iz cevi pruži se prema galeriji. Kugla odbaci nazad podmuklog pucaroša pre nego što je uspeo da iskrivi prst na obaraču puške.

S treskom pade teško oružje na drvenu podlogu galerije. Čovek se uhvati za zavesu i povuče je naniže. Pre nego što je

pao pored svoje puške, udario je čelom u jednu prečagu ograde i odvalio je.

Šejnov revolver bio je uperen sada u Harvija Stouna, čiji su prsti obuhvatili dršku revolvera.

Šejn odmahnu glavom.

— Još uvek nisi ništa naučio, Harvi, zar ne? — upitao je on. — Kad ćeš već jednom naučiti da se čoveku ne puca u leđa?

Pakosne oči Harvija Stouna se suziše, mada su ionako bile sitne. Šejn je u njima video odlučnost da se ne obruka pred svojim gazdom.

Hagermanovi su u međuvremenu takođe bili izvadili svoje revolvare i zapretili ljudima za stolom Ejsa Morgana, koji sam nije bio mnogo zainteresovan šta se događa. Igrao je sa svojom petorkom karte.

Njegove crne oči gledale su Šejna, međutim, očigledno je njegovo pamćenje bilo lošije od Šejnovog. Verovatno je on svakog dana pljačkao ljude tako da ne može da se seti svake žrtve.

— Jašite svoje konje! — reče Šejn Fricu Hagermanu. — Vaše mesto je na ranču, a ne u ovakvom gnezdu pacova. Uostalom, čuli ste da je Džo Klark našao malog Hansa Mulera? Dečak je već identifikovao trojicu nitkova, koji su masakrirali njegovu porodicu. To su ljudi koji se nalaze na platnoj listi Ejsa Morgana.

Ovog puta Ejs Morgan nije ostao miran. Skočio je. Njegova stolica tresnu iza njegovih leđa.

— Harvi! — viknu on oštro.

Krvoločni pas je odmah poslušao. Mašio se revolvera. Bio je brz, ali je Šejn imao dovoljno vremena da ga pogodi u ruku u kojoj je držao revolver.

Cuo je šum na galeriji i munjevito se okrenuo. Video je nekoliko senki i već je pomislio da nije bio dovoljno oprezan, kada se začu prasak sačmarice. Šejn se instinktivno sagnuo.

Iznad njega fijuknuše komadi olova i zabiše se u drvo grade galerije i u predmete koji su stajali iza nje. Jedan čovek izgubio je ravnotežu i pao odozgo baš ispred Šejnovih nogu.

Na vratima iza šanka koja su vodila u kuhinju stajao je Bufalo Gaines i cerio se bezubim ustima. „Parkericu” je u međuvremenu uperio u Ejsa Morgana koji je jasno video da se iz jedne cevi još uvek pušilo.

Ejs Morgan je bio potresen. Njegovi revolveraši su izneverili. Videlo se po njemu da sa tako jakim protivnicima u svojoj jazbini nije računao.

Salunska vrata se otvoriše.

Revolveri Hagermanovih okrenuše se prema šerifu Edu Holseru koji prilično hladno pogleda najpre Hagermanove, a zatim mrtvog čoveka koji je pao sa galerije.

— Šta... šta se ovde dešava? — upita on.

— Mister Morgan je hteo da naredi da ubiju mister Hagermana — reče Šejn.

Ejs Morgan gurnu sto ispred sebe u stranu tako snažno da žetoni poleteše kroz celu prostoriju.

— Šerife! — viknu on. — Uhapsite ove ljude! Oni su upali

ovde u moju kuću, vređaju me i bez razloga su počeli pucnjavu.

Bufalo Gaines se smejao iza šanka. Cevi sačmarice bile su ponovo uperene u Ejsa Morgana, pošto je prethodno udario šankistu po prstima koji je bio toliko drzak da uzme revolver koji se nalazio ispod šanka na jednoj pregradi. Sada se držao za prst sa suzama u očima.

— Pogledajte one nitkove gore na galeriji, Holser — rekao je stari čovek — onda će vam biti jasno ko je ovde hteo da ubija.

Ejs Morgan se namršti.

— Moji ljudi su hteli samo da me zaštite od napada ovih ubica! — tvrdio je on.

Šejn je znao da Ed Holser nije čovek koji ima toliko autoriteta da izgladi ovu svađu. On je dao znak Hagermanovima da se izgube.

Stari Nemač sa ravnom kapom je shvatio njegov znak i bilo mu je jasno da je za njih bolje da krenu natrag na ranč.

Ed Holser ih nije zadržavao.

Šejn se isceri i pogleda Morgana.

— To što su vaši ljudi prevideli dečaka koštaće vas života, Morgane — reče Šejn pošto je izvesno vreme vladala tišina. — Vi bi trebalo da pokupite svoje prnje i što pre pobegnete u Nju Meksiko, ako ne želite da visite na užetu.

Njegove reči nisu potresle Morgana.

Šejn je video da Ejs Morgan veruje da u rukavu ima još nekoliko asova.

Ejs Morgan se obratio Harviju Stounu, koji je stajao nepomično i držao ruku koja je krvarila.

— Ko je ovaj nitkov, Harvi?

— Šejn! — izusti Harvi Stoun. — „Vels Fargo“ je raspisao nagradu od 20.000 dolara za njegovu glavu.

Šejn se isceri Edu Holseru.

— Nemojte se uzalud nadati, šerife — rekao je on. — Stoun priča o starim vremenima, koja su odavno prošla. Ta poternica odavno više ne važi.

Ed Holser pogleda Ejsa Morgana.

— Riza Alison ga je zaposlio kod sebe — rekao je on utučeno.

Ejs Morgan nije reagovao. U njegovim očima nisu sevnule munje kako je Šejn očekivao.

On je to već znao, pomisli Šejn. A znao je i odakle kada je prepoznao Ejsa Balingera. Samo je bilo tužno što Lorne Alison i Ejs Balinger, kad već žive tako blizu jedno drugog, ne znaju jedno za drugo.

Međutim, koliko je Šejn poznavao Balingera ta udaja Lorne za Rizu Alisona bila je samo deo nekog dobro smišljenog plana.

— I Riza Alison je XIT — dopuni Šejn reči šerifa Eda Holsera. — XIT se odlučio da nastupi protiv tvojih krvoloka, Morgane. Ubistvima nema kraja. Možda ste u međuvremenu već saznali da je XIT kupio ranč Bravo, za koji ste se vi borili svim mogućim sredstvima.

Opet nikakva reakcija.

Izgleda da je Ejs Morgan i to znao. Nije pao u vatru i nije pokazivao čak ni najmanje znake ljutnje.

Najzad je podigao obrve.

— Gubite se, Šejne — rekao je on hladnim glasom. — Mi nemamo šta da razgovaramo. Sasvim mi je svejedno šta radi XIT, sve dok ne pokuša da mi potkopa vodu.

Šejn klimnu glavom Bufalu Gainesu koji se iscerio i povukao se.

Još uvek sa revolverom u ruci prošao je Šejn kroz pokretna salunska vrata. Kad je izašao napolje video je kako šerif Ed Holser prilazi Ejsu Morganu i razgovara s njim.

Zatim se Šejn okrenuo, vratio revolver u futrolu i krenuo prema kancelariji Teksas rendžera Džoa Klarka.

Okrenuo se da vidi gde je Bufalo Gaines.

Ugledao ga je kako izlazi iz uskog prolaza pored „Desert” saluna i trgao se kada mu je starac namignuo.

Šejn je oklevao i osvrtao se na sve strane pre nego što se vratio nazad i stao pored starca u mraku.

— Šta je? — upita on tiho.

Pre nego što je stari čovek mogao da odgovori čuo je tiho ječanje. Ušao je dublje u prolaz.

Ugledao je jedva приметnu senku neke prilike koja je čučala na zemlji pored zida.

Šejn se sagnuo i prepoznao Saru Abernati.

Opsovao je tiho kada je uhvatio za ruke i podigao je na noge. Doveo je do svetla, koje je dopiralo sa malog prozora kuhinje saluna.

Njeno lice je izgledalo loše.

Desno oko bilo je nateklo i skoro zatvoreno. Na bradi je imala ogrebotinu iz koje je tekla krv. Kose su joj u neredu bile prebačene preko čela.

— Sara — izusti on. — Ko je to uradio?

Kada je počela da govori video je da joj donja usna natekla i da u ustima ima krvi.

Pribrala se i počela da govori.

— Ljudi Ejsa Morgana su... su... mi... uzeli novac — rekla je ona, zamuckujući nejasnim glasom.

— Ti si tražila da ti se isplati ovde u Laboku? — upita Šejn prosto ne verujući svojim ušima.

Ona klimnu glavom.

— Htela sam da ih imam u rukama, da ih opipam, Šejne — reče ona tužnim glasom. — Znaš, nikada nisam videla više od dvadeset dolara na gomili.

Njena ramena su počela da drhte.

Šejn je prokuvao od besa. Ma koliko da je ona pokvarena, nijedan čovek nema pravo da jednu ženu tako brutalno istuče i da je ponizi.

— Ko su bili ti nitkovi? — upitao je Šejn grubo.

Ona uzdahnu.

— Jedan... jedan se zvao Čarli — odgovorila je ona. — Mislím da je Irac... Drugi... drugi se zvao Harvi...

— Ovde u „Desert” salunu? — upita on.

Ona potvrdno klimnu glavom.

— U... u Harvijevoj sobi — objasni ona. — Broj sedam. Oni... oni su me jednostavno izbacili pošto su podelili moj novac na dva dela.

Šejn ustade i olabavi revolver u futrolu.

— Odvedi je onamo preko kod Džoa Klarka — rekao je on Bufalu.

— Hoćeš li da se vratiš u leglo pacova? — upita starac i pogleda Šejna kao da njemu nisu sve kože na broju.

Šejn klimnu glavom.

— Zar si mislio da ću prepustiti tim nitkovima Sarin novac? — viknu Šejn ljutito.

Sa nekoliko koraka Šejn se našao ispred vrata koja su vodila u kuhinju saluna. Jedna crna kuvarica se prepala. Gledala ga je svojim krupnim očima koje su se stalno kretale tamo-amo.

Odmah je odgovorila kada je pitao za put na gornji sprat, a da se ne pređe kroz salun. Nadao se da soba broj sedam ne polazi sa galerije koja se mogla videti dole iz saluna.

Imao je sreće. Sobe sa malim brojevima nalazile su se pozadi. Do njih se moglo doći kroz jedan slabo osvetljen hodnik.

Šejn nije oklevao kada je video sobu sa brojem sedam.

Pritisnuo je kvaku i uverio se da vrata nisu bila zaključana. Čuo je glasno hrkanje kada ih je otvorio, šmugnuo je unutra i ponovo ih zatvorio za sobom.

Hrkanje nije prestajalo.

Šejn je mirno upalio petroleumsku lampu čiju senku je video na okruglom stolu. Okrenuo je fitilj uvis i prijatna svetlost obasjala je prostoriju.

Čarli O'Banion ležao je u čizmama na krevetu. Na podu se nalazila jedna prazna boca viskija.

Šejn nije bio naročito iznenađen. Ejs Morgan je postavio svoje lude na mnoga mesta u XIT-u i kada je O'Banion naišao na Šejna u Čaningu i s njim se sukobio, Irac je našao utočište u Laboku.

Šejn je pretražio džepove Irca koji je bio trešten pijan. Našao je 10.000 dolara u bisagama koje su visile na stubu kreveta. On je prišao umivaoniku, uzeo lavor sa vodom i sručio ga na glavu Irca.

Jauknuvši, čovek se uspravio u krevetu i osvrtao se, gledajući svojim svetlim očima unaokolo. Prebledelo je kao mrpa kada je ugledao Šejna, koji se cerio. Protrljao je oči u nadi da je to neki ružan san, međutim, slika je ostala.

— Šta... šta hoćeš od mene? — upita on potišteno.

— Gde je Harvi Stoun ostavio svoj deo? — upita Šejn.

Čarli O'Banion okrete glavu prema stubu kreveta na koji je bio obesio bisage. Njih više nije bilo tamo. On kriknu prigušeno, ali, pre nego što je ponovo mogao da zatvori usta osetio je otvor cevi Šejnovog revólvera ispod nosa.

— Nešto sam te pitao, ridokosi! — viknu Šejn ljutito.

— Ja... ja ne znam — raucio je Irac.

— Ovo je Harvijeva soba, gde je novac?

Pijanstvo je savladalo Irca. Da je trezan nikako ne bi odao da je Harvi Stoun svoj novac sakrio ispod daske za zaveše.

Šejn ih je uzeo i ostavio ih sa ostalim dolarima u O'Banionove bisage.

— Hteli ste da prevarite Ejša Morgana za novac, zar ne? Reći ću ja to njemu kada se bude ukazala prilika.

Irac je gutao pljuvačku. Izgledalo je kao da se pomirio sa sudbinom.

Šejn vrati revolver u futrolu, uze bisage i šmugnu prema vratima. Pogledao je napolje u hodnik. Nije bilo nikoga. Istog trenutka začulo se iza njega škripanje federa na krevetu. Pao je instinktivno, okrenuo se i dok je padao izvadio je svoj revolver.

Blizu njega prohuja kugla iz O'Banionovog revólvera i udara u vrata. Irac je pucao još jednom, ali u tom trenutku pogodila ga je Šejnova kugla i skrenula revolver Irca u stranu. Kugla prohuja kroz otvor vrata i pogodi suprotan zid hodnika.

Šejn je jednim skokom bio na nogama. Video je da se Ircu više ništa ne može pomoći. Njemu nije ostalo vremena da tačno gađa, pošto je bio ranjen.

Šejn je morao da puca u odbrani i da nije bio brži samo delić sekunde sada bi on ležao opružen na podu hodnika.

Šejn je čuo galamu iz saluna. Čuli su se pucnji i ako ga nadu ovde gore onda njegov život više neće vredeti ni jedan cent.

On je potrčao do kraja hodnika i otvorio mali prozor, koji je upravo bio toliko veliki da je on mogao da se provuče.

Skočio je u dvorište i pojurio odmah prema prolazu koji je vodio u glavnu ulicu. Iznad sebe je čuo piskavi glas Harvi Stouna.

Međutim, u to vreme je on već bio potrčao pored malog prozora na kuhinji.

Ko ačao je oprezno kroz prolaz. Stigao je uskoro do mesta gde ulaznica izlazi na glavnu ulicu.

Zastao je i osvrnuo se na sve strane. Nije mogao da primeti ništa sumnjivo. Ipak, opreznost nikada ne škodi, jer đavo nikada ne spava. Zato je i stajao izvesno vreme u senci jedne kuće i tek kasnije se odlučio da krene.

Laganim i mirnim koracima išao je prema kancelariji Teksas rendžera. Preko ruke je nosio bisage u kojima se nalazilo 20.000 dolara Sare Abernati.

XV

Džo Klark pogleda Šejna veselo i reče:

— Mislio sam da ste u svom životu dovoljno prepatili da biste znali da vrana vrani oči ne vadi.

Šejn nije htio da veruje u ono što je Teksas rendžer hteo da mu objasni. Znači, neće biti dovoljno dokaza protiv Ejša Morgana kako bi ga smestili iza rešetaka!

Na Šejnovu primedbu da on ima čvrste i nepobitne dokaze, a možda i jedno priznanje samog Ejša Morgana, Klark je odgovorio jednim sažaljivim osmehom i Šejnu je bilo jasno šta Teksas rendžer sluti.

XIT želi zemlju između dve ogromne oblasti i osim ranča Brave i oba ranča Nemaca svu ostalu zemlju poseduje Ejš Morgan.

Za gazde XIT-a bilo bi očigledno jednostavnije da se dogovore sa jednim zločincem, nego da ga ubiju i da se posle bore za njegovo nasledstvo.

Šejn podiže obrve.

— Riza Alison mi je lično dao zadatak da skinem masku sa lica Ejša Morgana i da ga dovedem pod vešala — rekao je Šejn.

Klark odmahnu rukom.

— Riza Alison nije XIT — odvratio je on. — Ljudi koji nešto imaju da kažu sede u Čikagu. Oni, doduše, nemaju pojma o govedama, ali oni umeju da čitaju kolone brojeva kao niko drugi. Da li među tim brojevima stoji i ubistvo, Riza Alison ili Ejš Morgan, to te ljude ne interesuje. Oni hoće da vide profit. I kada im se pokaže kojim sredstvima je dobijen profit, oni samo sležu ramenima i kažu da oni to ne bi dozvolili da su nešto o tome znali. I oni žrtvuju nekog drugog koji će se boriti za njihove ciljeve.

Šejn je u početku mislio da je Klark ciničan, ali tada je primetio da je Teksas rendžer čovek sa velikim životnim iskustvom i koji nije propao zbog svog ogorčenja nego se i dalje bori protiv nepravde i ugnjetavanja slabijih.

Sedeli su u kancelariji Teksas rendžera svi zajedno, Šejn, Bufalo Gaines, Džo Klark, dvanaestogodišnji Hans Muler, Sara Abernati i Lambert Braun, doktor Laboka.

On je lečio Sarino lice mastima i tinkturama i posle toga odbio da ode iz kancelarije Teksas rendžera. I da mu nije Džo Klark bio ispričao, on je znao da će ove noći biti vruće, jer Ejš Morgan nije hteo da dozvoli da svedoci ostanu u životu.

Doktor je doduše sumnjao u to da će se Morgan usuditi da napadne Teksas rendžera, ali Džo Klark nije imao nikakvih iluzija. Kada Teksas rendžer jednom bude mrtav čovek, moći će svašta da mu se prikači tako da ispadne da je bio nepravdan.

Hans Muler bio je plav, pegav dečak koji je smrt svoje porodice donekle preboleo. Držao je „vinčesterku” u rukama i bio je čvrsto rešen da se brani od nitkova koji su poubijali članove njegove porodice.

Dečak je prilikom masakra u Lanu bio ranjen u čelo i pošto je njegovo lice bilo obliveno krvlju, ubice su smatrale da je on mrtav.

Kvahadi-Komanči su ga našli i odneli ga u njihovo selo i na poziv jednog indijanskog agenta Džo Klark je dojahao u selo i zamenio dečaka za goveće.

Za Šejna je dečak bio najopasniji svedok protiv Ejša Morgana, ali Džo Klark je bio ubeđen u to da će pomoćnici, koji su izvršili ubistvo biti mrtvi pre nego što će moći da svedoče protiv Ejša Morgana.

Sara Abernati je zaboravila svoje bolove kada joj je Šejn predao bisage sa 20.000 dolara. Bila je toliko srećna da je htela da se zahvali Šejnu usred kancelarije na taj način što će ga obasuti vrelim poljupcima. Međutim, prisustvo dečaka je zadržalo.

Sada je široko otvorenih očiju gledala Džoa Klarka. Međutim, Teksas rendžer je bio iskusan čovek koji je svaku ženu

mogao dabro da oceni. Pogledao je Šejna, ali visoki čovek je samo slegao ramenima.

Morali su da sačekaju do ponoći.

Onda je u susednoj zgradi nastala galama.

Čuli su prodoran glas šerifa Eda Holsera, a zatim je palo nekoliko pucnjeva.

Džo Klark je izdao naređenje Bufalu Gainesu i Sari Abernati da zauzmu položaj pored uskog prozora koji se nalazio pored ulaza i da oteraju sve živo što se približava kancelariji.

Zatim je mahnuo Šejnu i počeo da se penje uz jedne lestvice prema krovu kancelarije.

Šejn je naslutio šta Teksas rendžer namerava da uradi.

Između šerifovog ureda i kancelarije Teksas rendžera nalazila se samo jedna mala međuprostorija od najviše jednog jarda. Uska i mračna.

Klark je otvorio jednu malu rupu prema ulici.

Zatim je uzeo jednu usku dasku i uskoro se našao na susednoj zgradi gde se takođe nalazila rupa. Gurnuo je vrata.

Šejn je stalno išao za Klarkom.

Sada im nije bilo teško da pređu na drugu stranu.

Šejn pogleda na ulicu od koje, u stvari, nije mogao da vidi mnogo.

Sve je bilo mirno. Posle pucnjave u šerifovoj kancelariji grad kao da je utonuo u dubok san.

Kretali su se polako i oprezno po tavanu iznad zatvora, jer ako škripne neka daska, mogla je lako da ih oda.

Kroz pukotinu jednog otvora dopirala je gore svetlost. Džo Klark podiže malo poklopac. Pogledali su dole u hodnik ispred pojedinih ćelija i odmah su raspoznali da je čovek, koji je sa ispruženim rukama ležao na trbuhu ispred ćelija, šerif Ed Holser.

Troja žičana vrata ispred ćelija bila su otvorena.

Za trenutak je Šejn pomislio da je Ejs Morgan naredio da i trojica zatvorenika budu ubijeni, međutim, kada se dalje nagnuo iznad otvora video je da su ćelije prazne.

Džo Klark podiže sasvim poklopac od otvora i pokaza rukom merdevine koje su se nalazile na tavanu. Šejn ih je doneo i spustio ih niz otvor.

Kada su stigli dole Džo Klark se nagnuo iznad šerifa. Bio je još živ, ali je bio u nesvesti.

Podigli su ga i uneli ga u kancelariju, pošto su se prethodno uverili da tamo nema nikoga.

Stavili su Eda Holsera na klupu koja se nalazila na levoj strani kancelarije.

Šejn stavi poprečnu šipku preko vrata. Tamne roletne na prozorima bile su spuštene tako da niko spolja nije mogao da vidi šta se unutra dešava. Svetlo je već od ranije gorelo tako da banditi nisu mogli ništa da posumnjaju.

Džo Klark je posmatrao ranu na desnoj strani Holserovih grud. Jedna kugla je prošla između dva najniža rebra i verovatno je povredila pluća. On je udario šerifa lagano po licu.

Ed Holser tiho prostenja. Polako se vratio u stvarnost.

Šejn više je prebledelo kad je iznad sebe ugledao lice Džoa

— Ja ... ja — počeo je on da muca.

Teksas rendžer odmahnu glavom.

— Nemoj da govoriš, Ede — kazao je on. — Sada je suviše kasno za kajanje. Uvek sam ti govorio da ćeš se ti jednog dana zaplesti u mrežu koju ti je ispleo Ejs Morgan. Kaži mi samo ko je uputio kuglu?

— Harvi ... Stoun! — prošaputa šerif. — On ... on je oslobodio ubice, a hteo je i vas da ... sredi.

Džo Klark klimnu ljutito glavom. Jedva da preostaje nešto drugo ako žele još jednom da izvuku svoju glavu iz omče oko vrata. Kada Teksas rendžer bude mrtav, tako su oni verovatno razmišljali, ne može njima više niko ništa da natovari na vrat.

Disanje šerifa bilo je sve slabije, a zatim je njegova glava počela polako da se naginje u stranu.

Džo Klark je gledao u prazne oči. Ed Holser se suprotstavio davolu i davo ga je stigao.

— Šejne! — viknu Harvi Stoun napolju sa glavne ulice. — Nisam verovao da si tolika kukavica da se kriješ iza leđa jednog šerifa!

Džo Klark se prišunja do Šejna na suprotnoj strani prostorije koji je stajao pored prozora i kroz mali otvor nešto malo podignutih roletni i pogledao na ulicu.

Ubica je stajao ispod nastrešnice robne kuće na drugoj strani ulice.

— Šejn se ne krije iza nikoga, ti bedni pacove! — viknu Bufalo Gaines.

— Možeš li videti Mek Keba, Lonigana i Salija? — upita Džo Klark tiho.

Šejn odmahnu glavom.

— Izgleda da oni odnekud vrebaju i pucaće iz zasede ako se neko od nas pojavi.

Teksas rendžer je razmislio kratko, a zatim rekao:

— Oni mora da drže i zadnju stranu moje kancelarije. Pošto ne znaju da se mi nalazimo ovde u Holserovoj kancelariji, to je naša prednost. Mi ćemo prvo srediti te nitkove koji se nalaze u dvorištu a onda ćemo napasti one na glavnoj ulici.

— A zatim ćemo ići po Eisa Morgana — reče Šejn grubo.

Džo Klark se isceri i odmahnu glavom.

— Njega više nećeš uhvatiti — kazao je on — Doktor Braun je čuo da je Morgan još pre ponoći hteo da napusti Labok. Čuo je to dok je previjao ranu Harvija Stouna. Ejs Morgan je dovoljno pametan da ne bude tu dok njegovi vukovi ubijaju šerifa i Teksas rendžera. Tek kada to bude sređeno on će se vratiti i poslaće nekuda ubice tako da njegova košulja ostane čista.

Šejn je imao neko čudno osećanje kada je pomislio na Rizu Absona. Da li se Ejs Morgan možda nalazi na putu — Čanিং?

Šejn odmahnu glavom. On je čuo mnogo toga o Rizi Alisonu i nije mogao da zamisli da taj čovek može dozvoliti da mu uzmu buter sa glave.

Krenuo je za Džoom Klarkom prema zadnjem izlazu šerifovog ureda. Svetlo u zatvoru su ugasili.

Dvorište kancelarije Teksas rendžera bilo je odvojeno zajedničkom štalom od šerifovog ureda, i Klark i Šejn su bez po muke savladali dvojicu nitkova koji su se bili sakrili u štali i svoje puške bili uperili prema zadnjim vratima kancelarije Teksas rendžera.

Oni su imali zadatak da za pola sata zapale zadnju stranu kancelarije i na taj način da te ljude koji su se zabarikadirali u kući sa Teksas rendžerom isteraju na glavu ulicu gde će ih Mek Keb, Lonigan i Sali upucati.

Harvi Stoun i Hauston Mek Gir preuzeće na sebe Šejna.

Šejn tiho zviznu kroz zube. Teksasšanin je dakle u Laboku. I to je ukazivalo da je Eis Morgan tražio da se zada odlučujućí udarac.

Džo Klark je pozvao Saru, doktora, Bufalo Gainesa i mladog Mulera. izveo ih u dvorište i odveo iz kroz štalu u šerifovu kancelariju. Odatle su oni u slučaju potrebe mogli učestvovati u borbi na glavnoj ulici,

Zatim su Šejn i Klark zapalili zadnji zid kancelarije Teksas rendžera

Znali su kolika je to opasnost za grad, ipak oni su se nadali da će Morganove ubice na ovaj način najbrže srediti, a zatim će se pobrinuti da se vatra ne širi.

Kada su prvi plamenovi na zadnjem zidu suknulli u nebo, Šejn i Klark već odavno nisu bili u dvorištu.

Oni su znali da se Mek Keb, Lonigan i Sali nalaze na prvom spratu robne kuće.

Bilo im je potrebno samo pet minuta da dospeju na suprotnu stranu. Međutim, njihova namera da trojicu ubica likvidiraju nećujno nije se ostvarila.

Sali je bio taj koji je čuo šum u hodniku kada je Džo Klark zapeo za ivicu jednog tepiha i posrnuo.

On je došapnuo nešto ostaloj dvojici i kada je Šejn jednim pravim panterским skokom proleteo kroz otvorena vrata bio je obasut sa više kuršuma.

Osetio je kako ga peče levo rame.

Jednog trenutka zaslepila ga je vatra iz cevi. On se prevrnuo na podu i u okretu otvorio vatru.

Njegova prva kugla okrenula je Saliu oko njegove osovine. Čovek podiže visoko ruku sa revolverom, posrnu nazad i tresnu svom težinom o prozor koji se razbi u paramparćad.

Sa vrata se oglasi Klarkov revolver.

Mek Keb uzdahnu i sruši se na pod. On je čučnuo ispod jednog prozora sa razrogačenim očima. Gledao je ukočeno sa strahom u očima mrlju krvi koja se na njegovoj košulji brzo širila.

Lonigan je klečao na kolenima. On je bacio svoj revolver i podigao ruke. U njegovim očima ogledao se strah, strah od smrti.

Međutim, ni on nije mogao izbeći svojoj sudbinj.

Mek Keb koji je znao da ga više ništa ne može spasti pakla podigao je poslednjom snagom revolver i povukao obarač.

Kugla pogodi Lonigana u leđa i odbaci ga napred. On pade na tlo.

Šejn je hteo da puca, ali je primetio da Mek Keb nema više snage da po drugi put puca. Polako se ubica prevrnuo na stranu.

Na ulici su se čuli glasovi. Šejn je čuo ljutite naredbe Harvija Stouna, ali većina ljudi Ejasa Morgana izgleda da nisu imali nameru da ih izvršavaju. Šejn je kroz prozor video da se neki od njih skrivaju.

Džo Klark je već bio ponovo na vratima.

— Napolje odavde! — viknu on. — Idemo po Stouna i Mek Gira.

Šejn je video kako je Teksas rendžer nestao u hodniku.

Međutim, on nije krenuo za njim. On se popeo na prozor i spustio se dole na krov nadstrešnice robne kuće.

Pipao je rukama polako pored zida dok nije došao do kraja krova.

Legao je na trbuh i podigao glavu napred. Senka na vratima mora da je bio Harvi Stoun. Mali ubica gledao je u ulazna vrata kancelarije Teksas rendžera. Očigledno je još uvek očekivao da će Šejn i Teksas rendžer svakog trenutka da istrče iz zapaljene kuće.

Šejn se prevrnuo preko glave sa krova naniže i kada su njegove noge dodirnule pločnik Harvi Stoun je skočio iz tamnog udubljenja gde su se nalazila vrata i sada se našao na svetlosti.

Držao je revolver u ruci, ali nije pucao kada je prepoznao Šejna.

Iskrivljena lica, iscerio se i vratio revolver u futrolu.

— Stavi revolver u futrolu i bori se kao čovek, Šejne! — viknu on.

Šejn je osetio golicanje na vratu. Nije verovao ubici. Nije bio njegov običaj da traži poštenu borbu.

Sigurno je nešto drugo smislio i pripremio. Možda Hauston Mek Gir leži negde u pozadini sa puškom na čijem se nišanu nalazi Šejn?

Šejn se nije okrenuo. On je znao da je malom ubici dovoljno da trepne okom, pa da Šejnov revolver već napravi rupu u njegovom telu. Razlika u klasi je bila toliko velika da se Šejn zaista čudio kako se Stoun usudio da predloži nešto ovako.

— Inače nisi tako hrabar, Harvi — reče Šejn vrebajući. — Gde se nalazi Mek Gir?

Stoun sleže ramenima.

— Ta kukavica je dao petama vetar — rekao je on.

Šejn sleže ramenima.

— Ako je ovde neko kukavica onda si to ti — odvrati on i vrati svoj revolver u futrolu.

Baš kada je svoje prste odvojio od drške Harvi Stoun je povukao.

On nije bio spor. Šejn je to morao da prizna, ali nije bio dovoljno brz. Otvor cevi njegovog revolvera bila je uperena u pločnik kada se Šejn bacio u stranu i povukao obarač.

Prasak više pucnjeva pomešao se u jedan jedini gromoglasni tresak.

Šejn oseti topao vazduh koji je prohujao pored njegovog levog uha.

On je video kako se Harvi Stoun uhvatio za grudi. Okrenuo se na drugu stranu i prepoznao Teksašanina Haustona Mek Gira koji je stajao klateći se na svetlu jednog fenjera i izgleda više nije znao šta je napred, a šta je nazad. U rukama je još držao pušku.

Džo Klark pojavio se iza ugla robne kuće sa revolverom u ruci, koji se još pušio, a tamo preko, na drugoj strani ulice otvoriše se vrata šerifovog ureda.

Naborano lice Bufalo Gainesa preguralo se kroz otvor. Njegove lukave oči vrebale su preko cevi sačmarice iz čije jedne cevi se još pušilo.

Čitav minut na ulici je vladala grobna tišina. Samo se čulo pucketanje vatre na zadnjem zidu kancelarije Teksas rendžera.

Pošto više nije pao nijedan pucanj pojavili su se prvi građani i jedan od njih viknu da se doteraju kola za vodu.

Tog trenutka pade mršavi Teksašanin u prašinu i opruži se koliko je dug. Njegove ruke još uvek su držale „vinčesterku” i on i u smrti nije hteo da je pusti.

Šejn je video Klarka kako mu prilazi i okrenuo se.

Harvi Stoun je sedeo naslonjen na zid sa ispruženim nogama ispred sebe. Revolver se nalazio pored njega, ali on ga nije gledao. On je gledao u svoje ruke koje su se bile zabile u njegove grudi i kada je video krv počeo je da plače.

Šejn se okrete na drugu stranu. Mali ubica doneo je smrt mnogim ljudima, a sada kada je došao red na njega da umre i da se preseli u pakao, gde mu je i mesto, on je poludeo od straha. Neslavan kraj čoveka pred kojim su svi drhtali, jer su znali da on odmah poteže pištolj i puca.

Šejn je pošao u susret Klarku.

Ljudi i žene žurili su sa kofama vode. Vazduh je bio vreo i pun dima.

Teksas rendžer stavio je Šejnu ruku na rame. Nije rekao ništa. Među njima nisu bile potrebne reči.

Kada je Džo Klark stigao do Harviја Stouna ovaj je već bio krenuo na daleki dugi put bez povratka.

Teksas rendžer je pozvao trojicu šerifovih pomoćnika koji su se negde bili sakrili i sada su se pojavili bez zvezdi na košuljama. Izdato im je naređenje da se pobrinu o mrtvim ljudima.

Doktor Lambert Braun, koji je bio otišao u gornje prostore robne kuće, sada se vratio natrag i odmahnuo glavom. Od trojice ubica porodice Muler niko više nije bio u životu.

Džo Klark i Šejn uputiše se u „Desert” salon. Šankista je bio svoj jedini gost. On je uslužno dao obaveštenje kada ga je Klark pitao za kancelariju Ejs Morgana i, niti on, a ni Šejn nisu bili iznenađeni kada su trezor visine čoveka našli prazan.

Ejs Morgan je polomio svoje šatore u Laboku.

Džo Klark sleže ramenima. Njegova pretpostavka se ostvarila. Ejs Morgan je neuhvatljiv.

Šejn je mislio drukčije. On će sutra rano krenuti u Čaning. Nadao se da će u Rizi Alisonu naći čoveka za vezu preko koga će otkriti planove Ejsa Morgana.

Šejn je bio umoran.

Razgovarao je još malo sa Klarkom, a zatim je Teksas ren-
džera ostavio sa ljudima.

Vatra je već bila pod kontrolom i bilo je samo pitanje vre-
mena kada će biti ugašena.

Šejn je krenuo prema „Zendinom pansionu“ gde ga Sara
Abernati već čeka da mu na najbolji način zahvali što joj je
vratio 20.000 dolara.

XVI

Mali čovek sa sedom kosom pogledao je preko ivice svojih
cvikera Ejsa Morgana, koji je kao i uvek nalickan kao kakav
žigolo stajao ispred njega.

— Nikada nije bilo govora o tome da vi postanete ortak
XIT-ranča, mister Morgane — reče on suvim glasom. — Moji
mandanti zainteresovani su za kupovinu vaše zemlje.

Ejs Morgan oseti graške znoja na svom vratu. Vreme mu je
dogorevalo do noktiju, međutim, to je izgleda znao i mister
Velington, advokat iz Čikaga, koji je zastupao interese vlas-
nika XIT.

— Vi znate kakve sam uslove postavio, mister Velington! —
reče Ejs Morgan promuklim glasom.

Advokat klimnu glavom.

— To je u redu, mister Morgane — odvrati on. Vi ćete
postati novi generalni menadžer XIT-a. Mister Alison je u po-
slednje vreme zbog prekoračenja njegovih nadležnosti u Čikagu
ionako već pao. Čak se i pretpostavlja da se obogatio na račun
akcionara. Mister Alison svakako ima dugoročni ugovor. Ako
želite da preuzmete njegov posao, morate se pobrinuti o tome
da se ugovor Alisona sa XIT raskine, bez gubitaka za moje
mandante.

Ejs Morgan se osmehnuo.

Razumeli su se. Jedno elegantno ubistvo i stvar je rešena.
To je najbolji način!

— To je u redu, mister Velington — rekao je Morgan. —
Ja sam s moje strane već odavno preduzeo korake da se ta
stvar sredi.

Velington odmahnu rukom.

— Mi o tome nećemo ništa da znamo — rekao je on i
gurnuo jedan ugovor na sto. — Važno je da vi povećate pri-
hode ovog preduzeća kada budete stajali na njegovom čelu. I
mislite i na to da mi želimo i ostala dva ranča u Lem Kauntiju.

— Taj problem je već više nego rešen — odvrati Ejs Mor-
gan.

Abner Velington podiže mrzovoljno obrve.

— Metode koje ste upotreбили kod Mulerovih nisu nam se
dopale, mister Morgane — kazao je on ostrim glasom. — Ako
XIT bude doveden u vezu s tim to će nam naneti velike štete.

Ejs Morgan se osmehnuo.

— Ovog puta neće biti prepreka — reče on. — Hagerma-
novi i Vilhelmovi imaju znatne dugove u Labok banci, koja je
od pre nedelju dana u mom posedu. Ja ću otkazati kredit, pre-
uzeću njihove rančeve i prodati ih XIT-ranču.

Abner Velington klimnu zadovoljno glavom. To je bio pošten posao na koji niko ne može imati primedbe.

On je pružio Ejsu Morganu bočicu sa mastilom i pero i kockar je potpisao punim imenom i prezimenom.

Ejs Morgan nije mogao da prikrije svoje unutrašnje uzbuđenje. Znao je da je stigao do cilja. On će zgrnuti čitavu gomilu novca, prodajući svoje imanje, a od posla generalnog menadžera XIT-a može se dobiti mnogo, kako je Riza Alison i dokazao.

Ejs Morgan nije pomislio na to da se njemu jednog dana može dogoditi to što će se dogoditi Alisonu.

Riza Alison je bio budala kada je verovao jednoj ženi koja ga prezire.

Međutim, tako je to u životu. Kada bi čovek znao gde će da padne on bi tamo seo.

Abner Velington ustade i pruži ruku Ejsu Morganu.

— Za dobru saradnju, mister Morgane — kazao je on. — Nadam se da nas nećete razočarati i mi imamo neograničeno poverenje u vas. Vi znate da vaš posao možete da počnete da obavljate čim mister Alison uprazni svoju stolicu.

XVII

Šejn je bio siguran da je Ejs Morgan već znao šta je u Luboku ispalo naopačke. Čuvao se toga da otvoreno ujaše u Čaning. Ako je Ejs Morgan u međuvremenu uspeo da izbacii Riza Alisona iz njegove kuće i sam preuzme vlast onda će i Šejn biti mrtav čovek čim se bude pojavio.

Sačekao je da padne mrak u blizini grada i tek tada je poterao konja.

Najpre je pomislio da odjaše na hacijendu Rize Alisona, ali tamo nije poznavao prostorije i nije se snalazio u kući.

Znao je samo jednu osobu koja je poznavala raspored zgrada i soba na hacijendi i kojoj je istovremeno pomalo i verovao, a to je bila mis Geriti. Jedini problem je bio u tome što on nije znao gde ona stanuje u Čaningu.

Lunjao je izvesno vreme oko XIT kancelarije i kada je na prvom spratu na jednom od prozora primetio svetlo koje je bilo prilično prigušeno debelim zavesama prišunjao se sa zadnje strane kući.

Vrata i prozor koje je pokušao da otvori bili su zaključani. On tiho opsova.

Ah, kad bi samo znao ko se nalazi u kući! Pretpostavljao je da je to Krancke koji je radio do kasno u noć i taj čovek mu sigurno može reći gde može da nađe mis Geriti.

Žurno je tražio dalje i posle izvesnog vremena pronašao je jedan prozor koji je bio samo prislonjen.

Šejn se isceri. Najzad je izgleda uspeo.

Nečujno se spustio sa visokog prozora u tamnu prostoriju i zatvorio ga ponovo.

Bilo mu je potrebno izvesno vreme da se njegove oči naviknu na tamu. Zatim je raspoznao u zadnjem delu sobe jedna visoka dvokrilna vrata. Prišao im je.

Pritisnuo je kvaku. Vrata nisu bila zatvorena.

Kada je provukao glavu kroz otvor prepoznaje je ponovo veliku prostoriju u kojoj su radili mister Krancke, dve devojke. Pisaći stolovi i tezga bili su slabo osvetljeni svetlošću fenjera sa ulice.

Šejnova ruka maši se revolvera kada je čuo neki šum sa donjeg sprata.

Okrenuo se na sve strane ali nigde nije mogao da vidi neke stepenice.

Prišao je drugim vratima koja su se nalazila levo od velikog trezora. Svetlost je prolazila u uskim mlazevima ispod oba krila ovamo u prostoriju.

Šejn zadrži revolver u ruci. Uhvatio je kvaku i otvorio vrata. Jedna lampa od kerozina osvetlila je neki hodnik i stepenice koje su bile pokrivene tepihom.

Bešumno je pošao uz stepenice.

Ovde gore u hodniku iz koga se išlo u više soba bilo je prilično mračno. Svetlo odozgo osvetljavalo je samo polovinu hodnika.

Šejn se držao vrata na levoj strani pošto je svetlo video sa zadnje strane kuće.

Čuo je prigušene glasove. I, kada se približio drugim vratima, on se sagnuo i kroz otvor za ključ čuo je veseli smeh neke žene.

Šejn se osmehnu. Prepoznao je glas mis Geriti.

Da se možda nije spremala da pruži i mister Kranckeu nekoliko prijatnih trenutaka?

On bi vrlo rado ostavio mršavog čoveka da se prepusti uživanju. Međutim, njemu je bila potrebna mis Geriti da ga odvede kod Rize Alisone kako bi ga opomenuo i ispričao mu o zaveri koju su skovali Ejs Morgan i Lorna Alison protiv njega.

Vrata nisu bila zaključana.

Opreznosti radi, Šejn je zadržao svoj revolver u ruci kada je otvorio vrata.

Suzio je očne kapke i brzim koracima ušao unutra.

Bio je zaslepljen u svakom pogledu!

Veliko ogledalo pored uzglavlja kreveta vraćalo je svetlost više svetiljki hiljadostruko. A besprekorno građeno, braonkasto telo mis Geriti na zelenom svilenom čaršavu predstavljalo je pravi raj za oči.

Nagom telu muškarca pored nje Šejn je posvetio malo pažnje, pošto je on svoju glavu bio sakrio u bujnu kestenjastu kosu mis Geriti.

Kada se taj čovek uspravio Šejn nije mogao da sakrije svoje iznenađenje.

Ipak, tada je počeo da se smeje.

Nije više bilo potrebno da traži Rizu Alisone!

Moćni čovek zabavljao se ovde sa svojom ljubavnicom dok je njegova smrt verovatno bila na pragu.

Riza Alison uspravio se u krevetu okrenut leđima. Pocrveneo je od besa.

Povukao je svileni čaršav, ali pošto su ležali na njemu on nije uspeo da kupi dovoljno materijala da pokrije svoje nago telo.

— Zbog ovoga ću narediti da vas išibaju bičem, Šejne! —

viknu on glasom koji je drhtao od ljutine. — Okrenite se na drugu stranu, sto mu gromova, i nemojte toliko da buljite u mis Geriti!

— Ona nije prva žena koju sam video nagu, mister Alisone — odvratio je Šejn, ne spuštajući svoj revolver. — Osim toga, nemamo vremena da razgovaramo tako beznačajnim stvarima.

— Jeste li vi poludeli! — huknu Alison. — Sklanjajte taj revolver!

— Neću sve dok me ne saslušate — kazao je Šejn mirno. — Ja sam provalio ovamo zato što sam mislio da mister Kranc-ke radi i u ove kasne sate. Hteo sam da saznam od njega gde stanuje mis Geriti da bih s njom odjahao do hacijende. Tamo sam hteo da razgovaram s vama, a da to niko ne vidi. Budite srećni što sam vas našao. Da ste bili na hacijendi sada biste verovatno već bili mrtav čovek.

Riza Alison otvori usta i ponovo ih zatvori. Žile na njegovim slepoočnicama su nabrekle, a njegova adamova jabučica kretala se gore-dole.

Najzad se pribrao i upitao:

— Kakva je to glupost? Ko je to hteo da me ubije.

Šejn se isceri.

— Vaša supruga, na primer.

— Lorna...

Nije više mogao ništa da shvati.

— Ona, mister Alisone — odvratio je Šejn mirno.

— Vi ste stvarno ludi, Šejne! Zašto bi ona htela da ubije mene? Ne razumem?!

Šejn se ponovo isceri.

— Zato što je ona ljubavnica Ejisa Morgana — odvrati Šejn suvo.

Odgovor nije izbacio iz ravnoteže samo Rizu Alisona nego i mis Geriti.

U njenim zelenim očima ogledala se pobeda. Pogledala je Rizu Alisona kao da je htela da kaže: Vidiš! Nisam je podnosila od samog početka.

— Otkud ti to znaš? — upita Riza Alison.

Njegov glas ličio je na tiho promuklo šaputanje.

Šejn podiže obrve.

— Kada sam video Ejisa Morgana u Laboku, prepoznao sam ga — objasni Šejn. — On je ranije bio kockar na brodovima na Misisipiju i još onda je bio zajedno sa vašom ženom i Meksikancem koga su zvali Jorg.

Riza Alison nije mogao da shvati da je to tako. Stalno je odmahivao glavom kao da ne veruje u ono što je čuo. U međuvremenu je zaboravio i to da je nag.

Ispužio je ruku do noćnog stočića i nasuo sebi čašu viskija. Ispio je odjednom.

— Ti misliš da se ona udala za mene što se to uklapalo u planove Ejisa Morgana? — upitao je promuklim glasom.

Šejn potvrdno klimnu glavom.

— Ja sam se u Laboku zajedno sa jednim Teksas rendžerom borio protiv Morganovih ubica — rekao je on. Prema Ali-

sonovim očima je prepoznao da je on već bio obavješten o tome. — I Teksas rendžer misli da sve Morganove aktivnosti nedvosmisleno ukazuju na to da on ne planira ništa drugo nego da se jednog dana dokopa XIT-a. Jedinj ožalošćeni u tome bili biste vi.

Riza Alison je ovlažio suve usne.

Sejn je primetio kako se u njegovoj glavi roje misli.

— Uhoda! — viknu on iznenada. — On je znao sve šta ja planiram! To mu je Lorna prenosila!

Sejn se namršti.

— On je kupio više vaših ljudi — objasni mu Šejn. — Hauston Mek Gir je bio jedan od njegovih ljudi, a ja ne verujem ni Džonu Galageru.

Alison odmahnu glavom.

— Galager je u redu — reče on. — Uvek je bio zadovoljan onim što sam mu dao.

— Možda je onim što mu je davao Morgan bio još zadovoljniji — rekao je Šejn.

Riza Alison je bio prilično zbunjen. On očigledno nije više znao šta da veruje.

Otvorio je usta da nešto kaže kada su čuli prasak, a zatim pucketanje drveta.

Odmah su svi troje znali šta to treba da znači.

Neko je udarcem noge odvalio ulazna vrata...

XVIII

Riza Alison je skočio i zgrabio svoju odeću.

— Ostavite to! — viknu Šejn. — Uzmite samo svoj revolver i zavucite se sa m s Geriti ispod čaršava!

Žagani koraci čuli su se uz stepenice.

Riza Alison je shvatio da mu više nije ostalo dovoljno vremena da sakrije svoju golotinju.

Poslušao je Šejnov savet. Uzeo je revolver i zavukao se ispod čaršava pored mis Geriti.

Šejn nije mogao da sakrije osmeh kada se sakrio iza obojenog i izrezbarenog ormara za odeću. U njegovoj ruci nalazio se revolver spreman za paljbu.

Nepozvani gost nije gubio vreme da ispituje da li su vrata sobe možda otključana. Gurnuo je i njih snažno nogom.

Brava je bila izbačena iz rama i vrata tresnuše o zid.

Jednim skokom u sobi se našao neki mali čovek. On je obema rukama držao sačmaricu sa skraćenom cevi čiji su otvori bili upereni u dva čoveka koji su ležali u krevetu.

Iznenađenje na licima Rize Alisona i mis Geriti nije bilo neprirodno.

Razrogačenih očiju gledali su oni u malog Meksikanca koji je sada stupio korak u stranu i oslobodio prolaz za Lornu Alison.

Šejn je video lice žene iz profila. Ugledao je stisnuta usta i bore oko njenih očiju. Jedva primetno drhtanje prošlo je kroz njeno telo kada je stala na dva koraka od kreveta i pogledala oštro svog supruga i mis Geriti.

— Ti, prokleti jarče! — prosikta ona.

U njenom glasu bilo je toliko otrova da je mogla ceo Čaninđ da zatruje.

Šejn se iscreri.

Lorna Alison udala se za svog supruga samo da bi ga jednog dana poslala sa ovog sveta i njegovu imovinu zatim delila zajedno sa drugim čovekom.

Ipak, činjenica da je Riza Alison vara sa sekretaricom, doveća je do besa. Nije mogla da shvati da neko može nju da vara s nekom drugom ženom.

Šejn oprezno pogleda prema krevetu. On je shvatio da su svi oni u ovom momentu samo lutke. To je bila tajna borba dve žene koje su od samog početka mrzele jedna drugu, od prvog trenutka kada su se videle.

Šejn je video kako je mis Geriti pustila čaršav da malo klizne naniže tako da su se ukazale njene velike, čvrste obale grudi. Pobjednički osmeh na njenom licu i sjaj u zelenim očima pokazali su Šejnu da je ona to namerno uradila. Htela je da pokaže Lorni Alison da ona ima nešto što vitka žena nikada ne bi mogla da ponudi svome mužu.

Lorna Alison sipala je otrov i žuč.

— To što si me prevario, Riza, još bih ti oprostila — viknu ona — ali da si ti tu jeftinu droljicu uvukao u krevet, to je suviše, i to ti ne mogu oprostiti. Zato ćeš umreti!

Mis Geriti nije videla sačmaricu Meksikanca iz koje joj se smešila smrt. Ona je gledala samo od mržnje iskrivljeno lice Lorne Alison. Preko nje prede talas bezgranične mržnje. Bila je besna kao ris.

Bacila je svileni čaršav u stranu i skočila iz kreveta. Njene grudi nalazile su se sada samo dve dužine ruke ispred Lorne Alison. Mis Geriti viknu na nju.

— Vi motko za pasulj! — viknu ona. — Bolje se skinite i pogledajte se u ogledalu! Onda ćete shvatiti zašto jedan čovek radije ide u krevet sa mnom nego s vama.

Šejn je video kako je Lorna Alison prebledela i spremila ruku za udarac.

Istovremeno je reagovao Riza Alison. On je primetio da je pogled Meksikanca prešao na mis Geriti kada je naga skočila iz kreveta. I, on je iskoristio tu priliku.

Pamen iz cevi njegovog revolvera napravio je rupu u čaršavu. Tek u poslednjem trenutku hteo je Jorg Meksikanac da ispravi svoju grešku. Cevi sačmarice okrenuše se nazad.

Međutim, kugla ga je pogodila pre nego što je uspeo da povuče obarač.

Tek kada je puška pala na pod odjeknuo je zaglušujući pucanj. Olovne kugle napraviše u tapetama rupe veličine pesnice.

Lorna Alison zavuče ruku u džep svojih pantalona. Ipak, ona nije bila ni uhvatila dršku svoga malog revolvera kada se Šejnova desna ruka obavila oko njenog uskog članka.

Njena glava se trgla nazad i Šejn je pročitao iz njenih krupnih, tamnih očiju da je njena igra izgubljena.

Riza Alison izvukao je svoj revolver ispod čaršava i uperio ga u svoju ženu.

— Sklonite se s putanje, Šejne! — naredi on. — I ona je zaslužila isto tako kuglu kao i Meksikanac.

— Sklonite revolver, mister Alisone! — reče Šejn oštro. — Neću dozvoliti da ubijete svoju suprugu.

— Ali ona je htela da ubije nas oboje! — viknu mis Geriti.

— Obucite se, Alisone, igra još nije završena — kazao je on mirno.

Povikao je Lornu Alison, koju je još uvek držao za zglobove ruke, prema sebi. Video je da je ona utučena.

— Gde je Ejs Morgan? — upita on.

Nije oklevala ni trenutak s odgovorom. Verovatno je postavljala da je Šejn otkrio zaveru Ejasa Morgana i da su njoj ovde postavili klopku.

— On nas čeka u „Longhorn” salunu — odgovori ona tiho.

Šejn je vezao, dok su se Riza Alison i mis Geriti oblačili. Kada je hteo da je gurne na krevet ona se svim snagama odupirala. — Ne na taj krevet! — vrištala je ona. — To je grozno. Neću da se prijam.

Šejn je odveo do jedne stolice i vezao je za nju. On je sačekao da Riza Alison i mis Geriti izađu iz sobe, a zatim je ugasio svetlo. Podigao je mrtvog Meksikanca, a zatim izašao.

XIX

Riza Alison je odmahnuo rukom kada je Šejn predložio da dovedu i gradskog maršala kao pomoć. Hteo je sam da svrši tu stvar.

— Morgan sigurno nije sam — opomenu ga Šejn.

— I ja nisam sam, zar ne? — upitao je Riza Alison, pogledavši ga sa strane.

Šejn samo sleže ramenima. On je znao da Riza Alison i XIT imaju veću snagu nego li gradski maršal. Pitanje je bilo da li je Riza Alison još XIT!

Alison je bio besan kao razjareni bik. Nije se upuštao ni u kakva izvrđavanja već je koračao pravo prema „Longhorn” salunu. Šejnu nije bilo preostalo ništa drugo nego da ide za njim. Vreme je bilo suviše kratko da bi u salun ušli na zadnji ulaz. Šejn nije smeo da dozvoli da Ejs Morgan ubije Rizu Alisona, jer bi u tom slučaju Ejs Morgan za njega bio tabu, pošto bi XIT tada bio on.

On je izašao nekoliko koraka napred kada su stigli do „Longhorn” saluna. Želeo je da uđe prvi u prostoriju obloženu mahagonijem. Njegova krupna figura zaklonila je mlađeg Rizu Alisona.

Šejn je odmah primetio Ejasa Morgana. Vitki čovek sa glatkom crnom kosom namazanom pomadom prepoznao ga je u ogledalu koje je visilo na zidu iznad šanka.

Šejn nije bio iznenađen kada se okrenuo i čovek koji je sedeo pored Morgana. Bio je to Džon Galager.

Ejs Morgan se isceri. Šejn je video po njemu da je ubeđen da je dobio igru, ipak kada je Šejn pored sebe osetio neki pokret, ugasio se osmeh na licu kockara.

On je prepoznao Rizu Alisona za koga je verovatno mislio da je već mrtav čovek.

Ejs Morgan nije oklevao ni sekundu. Znao je da je ovog trenutka sve stavljeno na kocku, sve za što je radio godinama.

Bio je brz, vrlo brz.

Šejn nije izvukao brže svoj revolver.

Tri-četiri pucnja prasnuše skoro istovremeno. Ljudi se bacīše u zaklon. Salunske dame su cīčale.

Šejn se sagnuo i pucao i drugi put. Ovog puta cev njegovog revolvera bila je uperena u Džona Galagera koji se okrenuo pošto je prethodno pucao na Rizu Alisona.

Galager je uputio još dve kugle, ali one završiše u drvenom podu ispred njega. Zatim mu oružje ispade iz ruke i on pade. Opružio se koliko je dug.

Šejn je čuo neko dahtanje pored sebe.

Zao je da je Riza Alison bio pogođen, ali on nije ispuštao iz vida Ejsa Morgana koji se skotrljao niz šank.

Staklastim očima gledao je Ejs Morgan pored Šejna i sa nekim nadčovečanskom snagom uspeo je sa obe ruke da podigne revolver.

Tri brza koraka bila su dovoljna da Šejn stigne do njega. Izbio mu je oružje iz ruke.

— Gotovo je, Morgane — reče Šejn hladno. — Vi ste izgubili poker-partiju vašeg života. Karte Riza Alisona bile su bolje.

Ejs Morgan je beskrajno polako odmahnuo glavom. Preko njegovog bledog lica prešao je kiseo osmeh.

— I karte Rize Alisona su takode bile loše — prošaputa on. Njegova glava klonu u stranu i prazne oči gledale su pored Šejna u neku imaginarnu tačku.

Šejn se okrete.

Stegao je usne kada je ugledao Rizu Alisona kako leži na drvenom podu sa ispruženim rukama.

Usta malog čoveka, koji je neosporno bio vladar carstva goveda bila su otvorena, ali on više nije disao.

Pokretna salunska vrata su se odjednom otvorila.

Kao podivljali bivo unutra je uleteo neki stari čovek sa uvelim licem i iskrivljenom lulom u ustima.

Mahnuo je svojom teškom sačmaricom unaokolo.

Pogledao je na sve strane. Video je mrtve ljude, a zatim je primenio i Šejna.

Udario je besno kundakom svoje puške po patosu.

— Sto mu gromova, Šejne! — režao je on. — Zar ti sve moraš sam da uradiš?

XX

Šejn se proteže. Njegov pogled zadržao se malo duže na velikim čvrstim grudima mis Geriti koja mu je oduzela dobar deo sna koji mu je bio neophodan, ali je zato proveo divne trenutke s njom. Sunčevi zraci prodirali su kroz jedno mesto između teških svilenih zavesa.

Šejn je pomislio na poslednje veče posle borbe u „Longhorn” salunu.

Gradski maršal nije mogao ništa da mu prebaci, pošto je bilo dovoljno svedoka koji su se zakleli da su Ejs Morgan i Džon Galager prvi potegli pištolje usled čega je došlo do smrti Rize Alisena. Šejn je obećao, pošto ga je maršal ljubazno zamolio, da će idućeg dana navratiti kod njega u kancelariju da potpiše svoju izjavu.

Šejn je otišao u kancelariju XIT-a i oslobodio Lornu Alison. Zena je bila bleđa, ali pribrana. Znala je odmah da Ejs Morgan više nije među živim ljudima, pošto se pojavio Šejn, i kada joj je ispričao da je u pucnjavi revolverima i Riza Alison izgubio život, ona se osmehnula.

Otišla je, a da se nijednom više nije osvrnula.

Šejn koji je bio umoran od napora poslednjih dana nije mogao da odoli širokom krevetu, ali pre nego što je i bio odlučio da ovde prenoći u kući XIT je odjednom postalo živo.

Prva se pojavila mis Geriti. Ona obrisala jednu suzu za Rizom Alisonom, ali je to bilo očigledno manje zbog samog čoveka već zbog njegove velikodušnosti koja joj je omogućavala udoban život.

Zatim je zaboravila Rizu Alison i okrenula se stvarnosti. Setila se toga da je Šejn čovek koji je umeo jednoj ženi da pruži ono što mnogi drugi muškarci nisu u stanju.

Bez ikakvog svida počela je da se skida, a Šejn, kada je video njeno braonkasto besprekorno građeno telo, zaboravio je na umor.

Međutim, kada je ona prišla njemu da mu pomogne da se skine začeli su glasovi dole u kući.

Šejn je prepoznao glas Lorne Alison i nekog, njemu nepoznatog muškarca. Popeli su se uz stepenice i bez kucanja otvorili vrata i ušli u sobu.

Šejn je pre toga ugurao mis Geriti u jedan ormar za odeću i naredio joj da se ne mrda ako ne želi da dobije metak u čelo.

Lorna Alison je predstavila čoveka koji se nalazio u njenoj pratnji. Abner Velington, advokat, zastupnik interesa vlasnika XIT.

Abner Velington je zagledao Šejna, a zatim počeo da govori o poslovnim stvarima.

— Vi ste nas doveli u tešku situaciju, mister Šejne — rekao je on. — Smrću Rize Alisena i Ejsa Morgana XIT je ostao bez upravnika.

— Nećete valjda mene da imenujete za generalnog menadžera XIT — reče Šejn i isceri se.

Abner Velington je odmahnuo glavom.

— Nemate vi toliko ugleda, mister Šejne. Ali kod kupovine zemlje „Laboklend” kompanije nastaću izvesni problemi, i nama je potreban jedan takav čovek kao što ste vi da pomogne da se problemi reše.

Šejn se setio Hagermana i Vilhelma. Bio je ljut.

— To znači da moram ubiti oba Nemca da biste se vi dokopali njihove zemlje i da izvlačite korist od Hagermanovog kanala koji je on teškim radom uspeo da stvori?

— Ne, mister Šejne, ja ne volim takve metode. Mister Hagerman i mister Vilhelm imaju kredite kod Labok banke. Treba te kredite otkazati i oni su gotovi.

Šejn više nije mogao da se uzdrži. Zgrabio je mršavog advokata i izbacio ga napolje na svež vazduh. Lorna Alison otišla je s njim.

Zatim se mis Geriti pobrinula da njegove misli krenu drugim tokom.

Šejn je ustao polako da ne bi probudio mis Geriti. Obukao se. Njegov posao XIT je bio završen. Međutim, to nije bilo sasvim tačno.

Nameravao je da sa Bufalo Gainesom odjaše u Lem Kaunti da pomogne Hagermanovima i Vilhelmovima da dobiju novi kredit od neke druge banke da bi mogli da isplate dugove kod Labok banke. Kada se obukao uzeo je sav novac koji je imao kod sebe i stavio ga na krevet pored mis Geriti. Nije brojao, ali moralo je biti više od sto dolara. Poklon za rastanak.

Još jednom je pogledao pun čežnje na velike čvrste grudi koje su se dizale i spuštale. Požurio je na prstima da što pre ode da ne bi ponovo pao u iskušenje.

Sišao je niz stepenice u veliku prostoriju, a zatim se izgubio iza visokih dvokrilnih vrata.

Polu sata kasnije Šejn je sa Bufalom Gainesom jahao prema jugu. Divni riđan se poigravao. Šejn se osmehnu. Bolju nagradu za svoj trud za XIT-ranč ne bi ni u snu pozeleo.

— K R A J —

NE ZABORAVITE!

Od 4. aprila 1987. godine nova vestern edicija „KOLT“.

„KOLT“ izlazi svakog 4-og u mesecu.

CITAJTE „KOLT“.

ZA VAŠ ODMOR I ZABAVU

WESTERN ROMANI

SVAKOG 3. U MESECU
VAJAT ERP

SVAKOG 16. U MESECU
ŠEJN

SVAKOG 7. U MESECU
DOK HOLIDEJ

